

2. En la resolució per la qual s'autoritza la prestació del servei de què es tracti s'han de fixar, quan sigui procedent, les obligacions i els requisits de servei públic a què es refereixen els articles 12 i 22 de la Llei 24/1998.

3. Contra les resolucions del secretari general de Comunicacions els interessats poden interposar recurs davant el ministre de Foment, la resolució del qual posa fi a la via administrativa.

4. Transcorregut el termini de tres mesos des que la sol·licitud d'autorització singular hagi tingut entrada en el Registre de la Secretaria General de Comunicacions sense que s'hi hagi dictat resolució expressa, la sol·licitud es pot entendre estimada.

Article 18. *Inscripció en el Registre general d'empreses prestadores de serveis postals.*

Les dades relatives als titulars d'autoritzacions administratives singulars han de ser inscrites d'ofici en el Registre general d'empreses prestadores de serveis postals, per la Secretaria General de Comunicacions, quan es tracti de la primera inscripció, i a instància dels interessats per a les modificacions successives.

CAPÍTOL II

El Registre general d'empreses prestadores de serveis postals

Article 19. *Objecte del Registre.*

El Registre general d'empreses prestadores de serveis postals, creat per la Llei 24/1998, de 13 de juliol, del servei postal universal i de liberalització dels serveis postals, té per objecte la inscripció obligatòria de les autoritzacions administratives generals i de les autoritzacions administratives singulars per a la prestació de serveis postals, així com de les dades sobre les persones naturals o jurídiques titulars de les autoritzacions.

Article 20. *Naturalesa i dependència del Registre.*

El Registre general d'empreses prestadores de serveis postals es porta a la Secretaria General de Comunicacions del Ministeri de Foment.

Aquest Registre, l'àmbit del qual és nacional, té caràcter públic i els certificats estesos per l'encarregat del Registre acrediten fefaentment el contingut dels assentaments.

Les dades registrals són de lliure accés perquè siguin consultades per tots els interessats que ho sol·licitin.

Article 21. *Estructura del Registre.*

El Registre consta de dues seccions:

- A) Registre de titulars d'autoritzacions generals.
- B) Registre de titulars d'autoritzacions singulars.

En la secció A) s'inscriuen les dades relatives als titulars de les autoritzacions generals, una vegada constatat el compliment dels requisits necessaris per ser habilitats per a la prestació dels serveis.

En la secció B) s'inscriuen les dades relatives als titulars de les autoritzacions administratives singulars.

Article 22. *Primera inscripció.*

La primera inscripció, l'ha de fer d'ofici la Secretaria General de Comunicacions i hi han de constar les dades següents:

a) Nom i cognoms de l'interessat i, si s'escau, de la persona que el representi, i el domicili o la seu social.

b) Data de l'atorgament de l'autorització i la categoria i modalitat de l'autorització.

c) Serveis postals habilitats.

d) Condicions generals i específiques aplicables a l'autorització.

Article 23. *Modificació de les dades inscrites.*

Un cop feta la primera inscripció, qualsevol acte o fet que comporti una modificació de les dades inscrites ha de ser comunicat pels interessats al Registre general d'empreses prestadores de serveis postals, que han d'aportar la documentació corresponent en el termini màxim d'un mes des del moment en què es produeixi.

Article 24. *Actualització periòdica de les inscripcions.*

Anualment s'ha de procedir a l'actualització de totes les dades inscrites que no hagin estat modificades prèviament segons l'article anterior. La Secretaria General de Comunicacions ha de requerir els titulars d'autoritzacions postals perquè aportin la documentació necessària. La falta d'aportació pels interessats de les dades requerides en el termini d'un mes des de la recepció del requeriment constitueix la infracció que estableix l'article 41.4.a) de la Llei 24/1998.

Article 25. *Cancel·lació.*

1. Les inscripcions fetes poden ser cancel·lades a petició pròpia, per cessament de les activitats o d'ofici.

2. La cancel·lació de la inscripció, l'ha de fer d'ofici l'encarregat del Registre, i hi ha de fer constar la data en què s'hagi produït i la causa que ho hagi determinat, una vegada conclòs l'expedient de cancel·lació oportú.

Article 26. *Taxa per l'expedició de certificats registrals.*

L'expedició de certificats registrals, a instància de part, merita la taxa que estableix l'article 35 de la Llei 24/1998.

MINISTERI D'ECONOMIA I HISENDA

3251 REIAL DECRET 214/1999, de 5 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques. («BOE» 34, de 9-2-1999.)

La Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, ha abordat una reforma de l'impost sobre la renda de les persones físiques en profunditat. Per això, seguint el model vigent als països del nostre entorn, estableix un mínim personal i familiar exempt de tributació, introdueix una major equitat en el repartiment dels tributs i millora el tractament de les rendes del treball i de les persones amb més càrregues familiars.

Amb la finalitat que els obligats a efectuar retencions i ingressos a compte coneguessin amb la major antelació possible la normativa corresponent, el Reial decret 2717/1998, de 18 de desembre, pel qual es regulen

els pagaments a compte en l'impost sobre la renda de les persones físiques i en l'impost sobre la renda de no-residents i es modifica el Reglament de l'impost sobre societats en matèria de retencions i ingressos a compte, va avançar, abans d'aprovar-se el Reglament de l'impost, tota la normativa sobre pagaments a compte.

D'acord amb la recomanació del Consell d'Estat, al Reglament de l'impost s'hi incorpora la regulació dels pagaments a compte de l'impost sobre la renda de les persones físiques, recollida en l'esmentat Reial decret 2717/1998, de 18 de desembre. Amb això, es permet de recollir en un text únic el desplegament reglamentari complet de la Llei 40/1998.

Aquest Reial decret s'estructura en un article, una disposició addicional, tres disposicions transitòries, una disposició derogatòria i una disposició final.

L'article únic aprova el Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Les normes que conté aquest Reglament troben habilitació tant en les remissions específiques que fa la mateixa Llei, com en l'habilitació general que conté la disposició final sisena de la Llei 40/1998, de 9 de desembre.

El Reglament, en la seva estructura, s'ajusta a la sistemàtica de la Llei.

Pel que fa a rendes exemptes, es desenvolupen els aspectes següents:

Les indemnitzacions per acomiadament o cessament del treballador, on s'estableix una presumpció per als casos de nova contractació del treballador en la mateixa empresa o en una altra de vinculada en termes similars als de la Llei de l'impost sobre societats; l'exempció de determinats premis literaris, artístics i científics, que mantenen, substancialment, els mateixos requisits per concedir l'exempció que actualment. Es concreten els requisits per beneficiar-se de la nova exempció als ajuts als esportistes d'alt nivell, amb un límit de 5.000.000 de pessetes, i les causes per les quals es concedeix l'exempció a les gratificacions extraordinàries per participar en missions de pau o humanitàries; i, finalment, s'estableixen els requisits de l'exempció per als rendiments percebuts per treballs duts a terme a l'estranger, on adquireix una importància capital l'efectivitat tant del treball efectuat en els territoris esmentats com, d'altra banda, la tributació efectiva a l'estranger i la seva quantitat, com també un import màxim exempt de 3.500.000 pessetes.

En matèria d'imputació temporal, es regula la imputació dels drets d'autor i dels rendiments d'activitats econòmiques. A aquests últims se'ls apliquen els criteris d'imputació que estableix la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, i les seves normes de desplegament, sens perjudici de l'aplicació del criteri de caixa a què es pugui acollir el contribuent en determinades circumstàncies.

Pel que fa a rendiments del treball, es regula el règim de les dietes i les assignacions per a despeses de locomoció i despeses normals de manutenció i estada; s'estableix un límit anual per a despeses deduïbles per quotes satisfetes a col·legis professionals; s'estableix una relació exhaustiva dels supòsits o els conceptes que s'entenen percebuts de manera notòriament irregular en el temps, i, d'altra banda, es donen determinades regles aplicables als rendiments amb un període de generació superior a dos anys que es percebin de manera fraccionada; finalment, es desenvolupa el que fa referència a les reduccions aplicables als rendiments derivats dels sistemes de previsió social.

Pel que fa als rendiments de capital immobiliari, s'especifiquen les despeses deduïbles, i també es defineixen els rendiments d'aquesta naturalesa que s'han de con-

siderar obtinguts de manera notòriament irregular en el temps.

Pel que fa a la tributació de les operacions financeres, cal destacar que les normes relatives a la tributació dels contractes d'assegurances, tant col·lectives com individuals, han mirat d'integrar les remissions reglamentàries que conté la Llei de l'impost amb la màxima simplicitat possible per tal d'evitar controvèrsies. D'aquesta manera, es delimita el que s'ha d'entendre per prestacions en forma de renda i de capital, en termes similars als que estableix la normativa reguladora dels plans i els fons de pensions, s'atén exclusivament el període mitjà de permanència de les primes per determinar quan s'entén que aquestes primes compleixen els requisits de continuïtat i regularitat, i es recorre a una regla lineal per distribuir, entre els termes de les rendes, la rendibilitat generada fins al moment de la constitució de les rendes.

Pel que fa a les activitats econòmiques, es defineixen els elements patrimonials afectes, els valors d'afectació i la desafectació d'aquests elements, i es concreten els rendiments d'activitats econòmiques que es consideren obtinguts de manera notòriament irregular en el temps.

Així mateix, es recullen les normes que conté el Reial decret 37/1998, de 16 de gener, que va desplegar el règim fiscal de les petites i mitjanes empreses, i s'incorpora, com a novetat més important, un límit de 75.000.000 per al conjunt de les activitats que poden determinar-ne el rendiment pel règim d'estimació objectiva, en què computen les operacions per les quals estan obligades a facturar i per les quals han de portar llibres registre.

Pel que fa als guanys i les pèrdues patrimonials, es regula la incidència de les amortitzacions en la determinació del valor d'adquisició i les condicions que s'han de complir per gaudir de l'exempció per reinversió en habitatge habitual. En aquest mateix àmbit dels guanys i les pèrdues patrimonials, però ja en relació amb els contribuents que duguin a terme activitats econòmiques, s'inclouen els efectes de l'incompliment de requisits en relació amb la reinversió de beneficis extraordinaris i la reducció de guanys patrimonials en el cas concret de la transmissió d'actius fixos immaterials a l'activitat de transport per autotaxis, reducció que prové de la Llei 42/1994 i que la Llei de l'impost manté en vigor.

En el capítol dedicat a les rendes en espècie, es concreten les condicions que han de reunir determinats supòsits que no constitueixen retribució en espècie, com també les regles de valoració.

Per la seva part, el capítol dedicat a la base liquidable general incorpora aspectes formals i de regularització quan es perd el dret a les reduccions en la base liquidable general corresponents a les aportacions a mutualitats de previsió social, així com del trasllat als cinc exercicis següents dels excessos d'aportació a plans de pensions i les mutualitats de previsió social no reductibles en el mateix exercici.

El títol dedicat a les deduccions de la quota es compon de tres capítols que reglamenten, respectivament, la deducció per inversió en habitatge habitual, la deducció per rendes obtingudes a Ceuta i Melilla i la regularització en cas de pèrdua del dret a deduir.

Respecte a la deducció per inversió en habitatge habitual, es recullen el concepte d'habitatge habitual, i s'assimila la construcció i l'ampliació a l'adquisició, les condicions i els requisits determinants per a l'aplicació dels percentatges de deducció incrementats en cas de finançament aliè, els requisits que han de reunir els comptes habitatge i, finalment, les obres d'adequació de l'habitatge habitual per minusvàlids que tenen dret a deducció.

Quant a la deducció per rendes obtingudes a Ceuta i la Melilla, el text reglamentari concreta els rendiments del treball, d'activitats econòmiques i de capital mobiliari, que es consideren obtinguts en aquestes ciutats.

En el títol sobre la quota diferencial, es defineix el tipus mitjà efectiu a efectes de l'aplicació del límit de deducció dels pagaments a compte i de les quotes de l'impost sobre societats corresponents a determinades societats transparents i que és procedent de practicar en la liquidació de l'impost sobre la renda de les persones físiques del soci.

En el títol dedicat a la gestió de l'impost, es regulen tots els aspectes relacionats amb l'obligació de declarar, l'autoliquidació i l'ingrés, el fraccionament —en general i en els supòsits de defunció i pèrdua de residència—, la comunicació de dades dels no-obligats a declarar i les devolucions. Alhora, també es recull la regulació de la col·laboració externa en la presentació i la gestió de declaracions i comunicacions. Finalment, es regulen les obligacions formals, comptables i registrals, obligacions que afecten els contribuents i determinades entitats, en concret: entitats concedents de préstecs hipotecaris, entitats perceptores de donatius i entitats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva.

També es regula un procediment relatiu a la consecució d'acords previs de valoració de les retribucions en espècie de treball, a l'efecte de determinar el corresponent ingrés a compte de l'impost, gràcies al qual els obligats a efectuar ingressos a compte poden sol·licitar a l'Administració tributària la valoració dels rendiments del treball en espècie que satisfacin, per tal de quantificar els ingressos a compte corresponents a aquests rendiments.

Les disposicions transitòries del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques es refereixen a la vigència de les normes de presentació de declaracions i comunicacions; als comptes habitatge anteriors a l'1 de gener de 1999; a les transmissions d'elements afectes efectuades abans de l'1 de gener de 1998 (reversió de beneficis extraordinaris i exempció per reversió); la definició d'elements no afectes a activitats econòmiques per a l'aplicació dels percentatges de reducció; l'aplicació del nou mètode de càlcul de les retencions sobre rendiments del treball d'acord amb les dades que els perceptors han d'aportar en la comunicació corresponent, l'adaptació de l'article 3 del Reial decret 660/1996, de 19 d'abril, pel qual es regulen els beneficis fiscals en l'impost sobre la renda de les persones físiques, a la transmissió de finques rústiques i explotacions agràries, a la nova normativa de l'impost i l'obligació de declarar per l'any 1999.

La disposició final única autoritza el ministre d'Economia i Hisenda per dictar disposicions per desplegar el Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Finalment, les disposicions transitòries del Reial decret regulen el següent:

La primera estableix el termini de publicació de l'Ordre de desplegament del règim d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques i el règim especial simplificat de l'impost sobre el valor afegit per al 1999.

La segona estableix per al 1999 terminis especials de renúncia i revocacions al règim d'estimació objectiva i als règims especials simplificats i de l'agricultura, la ramaderia i la pesca de l'impost sobre el valor afegit.

La tercera prorroga per al 1999 la compatibilitat entre el règim d'estimació directa de l'impost sobre la renda de les persones físiques i el règim especial de l'agricultura, la ramaderia i la pesca de l'impost sobre el valor afegit i de l'impost general indirecte canari.

En la disposició derogatòria única del Reial decret es deroga l'anterior Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques i determinats preceptes, la regulació dels quals ha estat incorporada al Reglament esmentat.

En la disposició final única del Reial decret s'estableix la seva entrada en vigor el dia següent a la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

En virtut d'això, a proposta del vicepresident segon del Govern i ministre d'Economia i Hisenda, d'acord amb el Consell d'Estat, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 5 de febrer de 1999,

DISPOSO:

Article únic. *Aprovació del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques.*

S'aprova el Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques que figura com a annex aquest Reial decret.

Disposició addicional única. *Remissions normatives.*

Les referències que conté el títol III del Reial decret 2717/1998, de 18 de desembre, pel qual es regulen els pagaments a compte en l'impost sobre la renda de les persones físiques i en l'impost sobre la renda de no-residents, i es modifica el Reglament de l'impost sobre societats en matèria de retencions i ingressos a compte, al títol I del mateix Reial decret, s'entenen efectuades als articles corresponents del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat per aquest Reial decret.

Disposició transitòria primera. *Termini de publicació de l'Ordre de desplegament del règim d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques i del règim especial simplificat de l'impost sobre el valor afegit per al 1999.*

L'Ordre ministerial per la qual es regulen per a l'any 1999 el règim d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques i el règim especial simplificat de l'impost sobre el valor afegit s'ha de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat» en el termini de quinze dies des de la publicació d'aquest Reial decret.

Disposició transitòria segona. *Aplicació per a l'any 1999 dels règims especials simplificats i de l'agricultura, la ramaderia i la pesca de l'impost sobre el valor afegit, del règim d'estimació objectiva i de la modalitat simplificada del règim d'estimació directa de l'impost sobre la renda de les persones físiques.*

1. La renúncia a l'aplicació dels règims especials simplificats i de l'agricultura, la ramaderia i la pesca per a l'any 1999, així com la revocació de la renúncia que hagi de produir efectes en l'exercici esmentat, es poden efectuar des de l'endemà de la data de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» de l'Ordre ministerial fins al dia 31 de març de 1999.

El que disposa el paràgraf anterior s'ha d'entendre sens perjudici del que disposa el paràgraf tercer de l'apartat 2 de l'article 33 del Reglament de l'impost sobre el valor afegit, aprovat per Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre.

Els subjectes passius que hagin renunciat a l'aplicació del règim especial simplificat o de l'agricultura, la ramaderia i la pesca poden revocar la renúncia en el mateix termini assenyalat en el paràgraf primer d'aquest apartat, encara que no hagi transcorregut el termini de tres anys que estableix l'article 33, apartat 2, del Reglament de l'impost sobre el valor afegit.

2. La renúncia al règim d'estimació objectiva per al 1999 es pot efectuar des de l'endemà de la data

de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» de l'Ordre ministerial fins al dia 31 de març de 1999.

El que disposa el paràgraf anterior s'ha d'entendre sens perjudici del que preveu la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 31 del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat per aquest Reial decret.

Els contribuents que hagin renunciat a l'aplicació del règim d'estimació objectiva poden revocar, per al 1999, aquesta renúncia en el mateix termini que assenyala el paràgraf primer d'aquest apartat, encara que no hagi transcorregut el termini de tres anys que estableix l'apartat 3 de l'article 31 del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

3. La renúncia a la modalitat simplificada del règim d'estimació directa per al 1999 s'ha d'efectuar en el termini que assenyala l'apartat anterior.

Els contribuents que hagin renunciat a l'aplicació d'aquesta modalitat simplificada poden revocar, per al 1999, la renúncia en el mateix termini que assenyala l'apartat 1, encara que no hagi transcorregut el termini de tres anys que estableix l'apartat 1 de l'article 27 del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

4. Les renúncies presentades, per al 1999, als règims especials simplificat i de l'agricultura, la ramaderia i la pesca de l'impost sobre el valor afegit, al règim d'estimació objectiva o a la modalitat simplificada del règim d'estimació directa de l'impost sobre la renda de les persones físiques, o les revocacions d'aquestes renúncies, abans de la data de publicació de l'Ordre per la qual s'aprova, per al 1999, el règim d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques i el règim especial simplificat de l'impost sobre el valor afegit, s'entenen presentades en període hàbil.

No obstant això, els subjectes passius afectats pel que disposa el paràgraf anterior poden modificar la seva opció en el termini que disposen els apartats 1 i 2 anteriors.

Disposició transitòria tercera. Efectes de la renúncia per al 1999 al règim d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques, al règim especial de l'agricultura, la ramaderia i la pesca de l'impost sobre el valor afegit i al règim especial de l'agricultura i la ramaderia de l'impost general indirecte canari.

1. Per a l'any 1999 la renúncia al règim d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques no implica la renúncia al règim especial de l'agricultura, la ramaderia i la pesca de l'impost sobre el valor afegit ni la renúncia al règim especial de l'agricultura i la ramaderia de l'impost general indirecte canari.

2. Per a l'any 1999, la renúncia al règim especial de l'agricultura, la ramaderia i la pesca de l'impost sobre el valor afegit o la renúncia al règim especial de l'agricultura i la ramaderia de l'impost general indirecte canari no implica la renúncia al règim d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Disposició derogatòria única. Derogació normativa.

1. A l'entrada en vigor d'aquest Reial decret queden derogades totes les disposicions que s'oposin al que estableix, excepte pel que fa a la tributació de no-residents. En particular, queden derogats:

a) El Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat per l'article 1 del Reial decret 1841/1991, de 30 de desembre.

b) Els capítols VIII i el IX del Reglament de plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret 1307/1988, de 30 de setembre, llevat dels articles 56.1, 60, 62, 63.2, 72 i 73.2

c) El títol III del Reglament de la Llei 46/1984, de 26 de desembre, reguladora de les institucions d'inversió col·lectiva, aprovat pel Reial decret 1393/1990, de 2 de desembre, pel que fa a l'impost sobre la renda de les persones físiques.

d) L'article 1.4 del Reial decret 1814/1991, de 20 de desembre, pel qual es regulen els mercats oficials de futurs i opcions.

e) La disposició addicional primera del Reglament de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret 537/1997, de 14 d'abril,

f) Les disposicions addicionals primera i segona del Reial decret 37/1998, de 16 de gener, pel qual es modifiquen els reglaments de l'impost sobre la renda de les persones físiques, de l'impost sobre el valor afegit i de l'impost general indirecte canari, per incorporar determinades mesures sobre la fiscalitat de les petites i mitjanes empreses, com també els reials decrets que regulen les declaracions censals i el fet d'haver d'expedir i lliurar factures que incumbeixen als empresaris i als professionals.

g) El títol I i les disposicions transitòries segona, tercera i quarta del Reial decret 2717/1998, de 18 de desembre, pel qual es regulen els pagaments a compte en l'impost sobre la renda de les persones físiques i en l'Impost sobre la renda de no-residents i es modifica el Reglament de l'impost sobre societats en matèria de retencions i ingressos a compte.

2. Continuen en vigor les normes reglamentàries d'un rang inferior a aquest Reial decret que no s'hi oposin, en tan que no es faci ús de les habilitacions que preveu.

Disposició final única. Entrada en vigor i aplicació.

1. El que disposa aquest Reial decret entra en vigor l'endemà d'haver estat publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

2. Les normes del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques s'apliquen als períodes impositius respecte dels quals sigui aplicable la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, llevat del que disposa l'article 8, que s'aplica a partir de la data d'entrada en vigor que preveu l'apartat anterior.

Madrid, 5 de febrer de 1999.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident segon del Govern
i ministre d'Economia i Hisenda,
RODRIGO DE RATO Y FIGAREDO

ANNEX

Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques

TÍTOL I

Subjecció a l'impost: aspectes materials, personals i temporals

CAPÍTOL I

Rendes exemptes

Article 1. *Indemnitzacions per acomiadament o cessament del treballador.*

El gaudi de l'exempció que preveu l'article 7.e) de la Llei de l'impost queda condicionat a la desvinculació real i efectiva del treballador respecte de l'empresa. Es

considera que no es dóna la desvinculació esmentada, llevat que hi hagi una prova en contra, en cas que en els tres anys següents a l'acomiadament o el cessament el treballador torni a prestar serveis a la mateixa empresa o a una altra empresa que hi estigui vinculada en els termes que estableix l'article 16 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, sempre que, en cas que la vinculació es defineixi d'acord amb la relació socio-societat, la participació sigui igual o superior al 25 per 100, o al 5 per 100 si es tracta de valors negociats en mercats secundaris oficials de valors espanyols.

Article 2. Exempció de determinats premis literaris, artístics i científics.

1. A efectes de l'exempció que preveu l'article 7.l) de la Llei de l'impost, es considera premi literari, artístic o científic rellevant la concessió de béns o drets a una o diverses persones, sense contraprestació, en recompensa o reconeixement al valor d'obres literàries, artístiques o científiques, així com al mèrit de la seva activitat o a la seva tasca, en general, en aquestes matèries.

2. 1r El concedent del premi no pot dur a terme l'explotació econòmica de l'obra o les obres premiades, ni estar-hi interessat.

En particular, el premi no pot implicar ni exigir la cessió o la limitació dels drets de propietat sobre les obres premiades, inclosos els derivats de la propietat intel·lectual o industrial.

No es considera incomplert aquest requisit per la mera divulgació pública de l'obra, sense finalitat lucrativa i per un període de temps no superior a sis mesos.

2n En tot cas, el premi s'ha de concedir respecte d'obres executades o activitats dutes a terme anteriorment a la seva convocatòria.

No tenen la consideració de premis exempts les beques, els ajuts i, en general, les quantitats destinades al finançament previ o simultani d'obres o treballs relatius a les matèries esmentades a l'apartat 1 anterior.

3r La convocatòria ha de reunir els requisits següents:

- a) Tenir caràcter nacional o internacional.
- b) No establir cap limitació respecte als concursants per raons alienes a la mateixa essència del premi.
- c) Que l'anunci es faci públic en el «Butlletí Oficial de l'Estat» o de la comunitat autònoma i com a mínim en un diari de gran difusió nacional.

Els premis convocats a l'estranger o per organitzacions internacionals només han de complir el requisit que estableix la lletra b) anterior per accedir a l'exempció.

4t L'exempció ha de ser declarada per l'òrgan competent de l'Administració tributària, d'acord amb el procediment que aprovi el ministre d'Economia i Hisenda.

La declaració anterior ha de ser sol·licitada, amb l'aportació de la documentació pertinent, per:

- a) La persona o l'entitat convocant del premi, amb caràcter general.
- b) La persona premiada, quan es tracti de premis convocats a l'estranger o per organitzacions internacionals.

La sol·licitud s'ha d'efectuar amb caràcter previ a la concessió del premi o, en el supòsit del paràgraf b) anterior, abans de l'inici del període reglamentari de declaració de l'exercici en què s'hagi obtingut.

Per a la resolució de l'expedient es pot sol·licitar un informe del departament ministerial competent per raó

de la matèria o, si escau, de l'òrgan corresponent de les comunitats autònomes.

La declaració té validesa per a convocatòries successives sempre que no es modifiquin els termes de la convocatòria que hagi motivat l'expedient.

3. Quan l'Administració tributària hagi declarat l'exempció del premi, les persones a què es refereix la lletra a) del número 4t de l'apartat anterior estan obligades a comunicar a l'Administració tributària, dins del mes següent al de la concessió, la data de la concessió, el premi concedit i les dades identificadores dels que hagin resultat beneficiats.

Article 3. Exempció dels ajuts als esportistes d'alt nivell.

A efectes del que disposa l'article 7.m) de la Llei de l'impost, estan exempts els ajuts econòmics de formació i tecnificació esportiva, amb el límit de 5.000.000 de pessetes anuals, que compleixin els requisits següents:

a) Que els seus beneficiaris tinguin reconeguda la condició d'esportistes d'alt nivell, conforme al que disposa el Reial decret 1467/1997, de 19 de setembre, sobre esportistes d'alt nivell.

b) Que siguin finançats, directament o indirectament, pel Consell Superior d'Esports per l'Associació d'Esports Olímpics, pel Comitè Olímpic Espanyol o pel Comitè Paralímpic Espanyol.

Article 4. Exempció de les gratificacions extraordinàries percebudes per la participació en missions de pau o humanitàries.

A efectes del que disposa l'article 7.o) de la Llei de l'impost, estan exemptes les quantitats satisfetes per l'Estat espanyol als membres de missions internacionals de pau o humanitàries pels motius següents:

a) Les gratificacions extraordinàries de qualsevol naturalesa que responguin a l'acompliment de la missió internacional de pau o humanitària.

b) Les indemnitzacions o les prestacions satisfetes pels danys físics o psíquics que hagin sofert durant aquestes missions.

Article 5. Exempció per als rendiments percebuts per treballs efectuats a l'estranger.

1. Estan exempts de l'impost, d'acord amb el que estableix l'article 7.p) de la Llei de l'impost, els rendiments del treball derivats de treballs efectuats efectivament a l'estranger, quan concorrin els requisits següents:

1r Que aquests treballs siguin efectuats per a una empresa o un establiment permanent ubicat a l'estranger.

2n Que els rendiments del treball hagin tributat efectivament a l'estranger per un impost de naturalesa idèntica o similar a l'impost sobre la renda de les persones físiques. A aquests efectes, s'entén que concorre aquesta circumstància quan el contribuent hagi ingressat en aquest concepte, com a mínim, el 50 per 100 del que li correspondria pagar a Espanya aplicant el tipus mitjà efectiu de l'impost sobre la renda de les persones físiques als esmentats rendiments, calculat d'acord amb l'article 58 d'aquest Reglament.

La tributació efectiva a l'estranger a què es refereix el paràgraf anterior s'ha d'acreditar mitjançant un document en què consti de manera indubtable aquesta circumstància.

2. Els rendiments que es poden beneficiar d'aquesta exempció estan limitats a 3.500.000 pessetes anuals.

3. Als rendiments acollits a aquesta exempció no els és aplicable el règim d'excessos exclosos de tributació que preveu l'article 8.A.3.b) d'aquest Reglament.

CAPÍTOL II

Imputació temporal

Article 6. *Imputació temporal de rendiments.*

1. Els contribuents que exerceixin activitats econòmiques només han d'aplicar a les rendes derivades d'aquestes activitats els criteris d'imputació temporal que preveu la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, i les seves normes de desplegament, sens perjudici del que estableix l'apartat següent. Així mateix, és aplicable el que preveuen els apartats 3 i 4 de l'article 14 de la Llei de l'impost en relació amb les rendes pendents d'imputar en els supòsits que preveuen.

2. 1r Els contribuents que exerceixin activitats econòmiques i que hagin de complir les seves obligacions comptables i registrals d'acord amb el que preveuen els apartats 3, 4, 5 i 6 de l'article 65 d'aquest Reglament, poden optar pel criteri de cobraments i pagaments per imputar temporalment els ingressos i les despeses de totes les seves activitats econòmiques.

Aquest criteri s'entén aprovat per l'Administració tributària, a efectes del que disposa l'apartat 2 de l'article 19 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, pel sol fet que així consti en la declaració corresponent, i s'ha de mantenir durant un termini mínim de tres anys.

2n L'opció pel criteri que assenyalava aquest apartat perd la seva eficàcia si, posteriorment a aquesta opció, el contribuent ha de complir les seves obligacions comptables i registrals d'acord amb el que disposa l'apartat 2 de l'article 65 d'aquest Reglament.

3r El que disposa aquest apartat no és aplicable si el contribuent exerceix alguna activitat econòmica per la qual ha de complir les seves obligacions comptables i registrals d'acord amb el que disposa l'apartat 2 de l'article 65 d'aquest Reglament o porta la comptabilitat d'acord amb el que disposa el Codi de comerç.

3. En el cas dels rendiments derivats de la cessió de l'explotació dels drets d'autor que es meritin al llarg de diversos anys, el contribuent pot optar per imputar l'avançament a compte d'aquests rendiments a mesura que es meritin els drets.

4. Els canvis de criteri d'imputació temporal o de règim de determinació del rendiment net no han de comportar que cap despesa ni ingrés quedin sense computar o que es tornin a imputar en un altre exercici.

TÍTOL II

Determinació de la capacitat econòmica sotmesa a gravamen

CAPÍTOL I

Regles generals

Article 7. *Concepte de valors o participacions homogenis.*

Es consideren valors o participacions homogenis els que compleixin els requisits que estableix l'article 4 del Reial decret 291/1992, de 27 de març, sobre emissions i ofertes públiques de venda de valors.

CAPÍTOL II

Definició i determinació de la renda gravable

SECCIÓ 1a RENDIMENTS DEL TREBALL

Article 8. *Dietes i assignacions per a despeses de locomoció i despeses normals de manutenció i estada.*

A.—Regles generals:

1. A efectes del que disposa l'article 16.1.d) de la Llei de l'impost, s'exceptuen de gravamen les assignacions per a despeses de locomoció i per a despeses normals de manutenció i estada en establiments d'hoteleria que compleixin els requisits i els límits que assenyalava aquest article.

2. Assignacions per a despeses de locomoció.

S'exceptuen de gravamen les quantitats destinades per l'empresa a compensar les despeses de locomoció de l'empleat o el treballador que es desplaci fora de la fàbrica, el taller, l'oficina o el centre de treball per dur a terme la seva feina en un lloc diferent, en les condicions i pels imports següents:

a) Quan l'empleat o el treballador utilitzi mitjans de transport públic, l'import de la despesa que es justifiqui mitjançant una factura o un document equivalent.

b) Altrament, la quantitat que resulti de computar 24 pessetes per quilòmetre recorregut, sempre que es justifiqui la realitat del desplaçament, més les despeses de peatge i aparcament que es justifiquin.

3. Assignacions per a despeses de manutenció i estada.

S'exceptuen de gravamen les quantitats destinades per l'empresa a compensar les despeses normals de manutenció i estada en restaurants, hotels i altres establiments d'hoteleria, meritades per despeses en un municipi diferent del municipi del lloc de treball habitual del perceptor i d'on tingui la seva residència.

Excepte en els casos que preveu la lletra b) següent, quan es tracti de desplaçament i permanència per un període continuat superior a nou mesos, aquestes assignacions no s'exceptuen del gravamen. A aquests efectes, no s'ha de descomptar el temps de vacances, malaltia o altres circumstàncies que no impliquin alteració de la destinació.

a) Es consideren assignacions per a despeses normals de manutenció i estada en hotels, restaurants i altres establiments d'hoteleria, exclusivament les següents:

1r Quan s'hagi pernoctat en un municipi diferent del lloc de treball habitual i d'on tingui la residència el perceptor, les següents:

Per despeses d'estada, els imports que es justifiquin.

Per despeses de manutenció, 8.300 pessetes diàries, si corresponen a un desplaçament dins el territori espanyol, o 14.000 pessetes diàries si corresponen a un desplaçament a territori estranger.

2n Quan no s'hagi pernoctat en un municipi diferent del lloc de treball habitual i d'on tingui la residència el perceptor, les assignacions per a despeses de manutenció que no excedeixin les 4.150 o 8.000 pessetes diàries, segons si es tracta de desplaçament dins el territori espanyol o a l'estranger, respectivament.

En el cas del personal de vol de les companyies aèries, es consideren assignacions per a despeses normals de manutenció les quantitats que no superin les 6.000 pessetes diàries, si corresponen a un desplaçament dins el territori espanyol, o 11.000 pessetes diàries si corres-

ponen a un desplaçament a territori estranger. Si en un mateix dia es produeixen les dues circumstàncies, la quantitat aplicable és la que correspongui segons el major nombre de vols efectuats.

Als efectes indicats en els paràgrafs anteriors, el pagador ha d'acreditar el dia i el lloc del desplaçament, i també la raó o el motiu d'aquest.

b) Tenen la consideració de dieta exceptuada de gravamen les quantitats següents:

1r L'excés que perceben els funcionaris públics espanyols amb destinació a l'estranger sobre les retribucions totals que obtindrien en cas que estiguin destinats a Espanya, com a conseqüència de l'aplicació dels mòduls i de la percepció de les indemnitzacions que preveuen els articles 4, 5 i 6 del Reial decret 6/1995, de 13 de gener, pel qual es regula el règim de retribucions dels funcionaris destinats a l'estranger, i calculant aquest excés tal com preveu el dit Reial decret, i la indemnització que preveu l'article 26.3 i 4 del Reial decret 236/1988, de 4 de març, sobre indemnitzacions per raó de servei.

2n L'excés que percep el personal al servei de l'Administració de l'Estat amb destinació a l'estranger sobre les retribucions totals que obtindria per sous, triennis, complements o incentius, en cas que estigui destinat a Espanya. A aquests efectes, l'òrgan competent en matèria retributiva ha d'acordar les equiparacions retributives que puguin correspondre a aquest personal si està destinat a Espanya.

3r L'excés percebut pels funcionaris i el personal al servei d'altres administracions públiques, quan tinguin la mateixa finalitat que els que preveuen els articles 4, 5 i 6 del Reial decret 6/1995, de 13 de gener, pel qual es regula el règim de retribucions dels funcionaris destinats a l'estranger o no excedeixi les equiparacions retributives, respectivament.

4t L'excés que perceben els treballadors d'empreses, amb destinació a l'estranger, sobre les retribucions totals que obtindrien per sous, jornals, antiguitat, pagues extraordinàries, fins i tot la de beneficis, ajut familiar o qualsevol altre concepte, per raó de càrrec, ocupació, categoria o professió en cas que estiguin destinats a Espanya.

El que preveu aquesta lletra és incompatible amb l'exempció de l'article 5 d'aquest Reglament.

4. El règim que preveuen els apartats anteriors també és aplicable a les assignacions per a despeses de locomoció, manutenció i estada que perceben els treballadors contractats específicament per prestar els seus serveis en empreses amb centres de treball mòbils o itinerants, sempre que les assignacions corresponguin a desplaçaments a un municipi diferent d'on el treballador tingui la seva residència habitual.

5. Les quantitats exceptuades de gravamen en aquest article són susceptibles de revisió pel ministre d'Economia i Hisenda, en la proporció en què es revisin les dietes dels funcionaris públics.

6. Les assignacions per a despeses de locomoció, manutenció i estada que superin els límits que preveu aquest article estan subjectes a gravamen.

B.—Regles especials:

1. Quan les despeses de locomoció i manutenció no siguin rescabades específicament per les empreses als quals prestin els seus serveis, els contribuents que obtinguin rendiments del treball que derivin de relacions laborals especials de caràcter dependent poden minorar els seus ingressos, per a la determinació dels seus ren-

diments nets, en les quantitats següents, sempre que justifiquin la realitat dels seus desplaçaments:

a) Per despeses de locomoció:

Quan s'utilitzin mitjans de transport públic, l'import de la despesa que es justifiqui mitjançant una factura o un document equivalent.

Altrament, la quantitat que resulti de computar 24 pessetes per quilòmetre recorregut, més les despeses de peatge i aparcament que es justifiquin.

b) Per despeses de manutenció, els imports de 4.150 pessetes o 8.000 pessetes diàries, segons si es tracta de desplaçament dins el territori espanyol o a l'estranger.

A aquests efectes, les despeses d'estada han de ser en tot cas rescabades per l'empresa i es regeixen pel que disposa la lletra a) de l'apartat 3 de la lletra A d'aquest article.

2. S'exceptuen de gravamen les quantitats que s'abonin al contribuent amb motiu del trasllat del lloc de treball a un municipi diferent, sempre que aquest trasllat exigeixi canviar de residència, i només corresponguin a despeses de locomoció i manutenció del contribuent i dels seus familiars durant el trasllat i a despeses de trasllat de mobiliari i estris.

3. S'exceptuen de gravamen les quantitats percebudes pels candidats a jurat i pels jurats titulars i suplents com a conseqüència del compliment de les seves funcions, d'acord amb el que disposa el Reial decret 385/1996, d'1 de març, així com les percebudes pels membres de les meses electorals d'acord amb el que estableix l'Ordre ministerial de 3 d'abril de 1991.

Article 9. *Despeses deduïbles per quotes satisfetes a sindicats i col·legis professionals.*

Per determinar el rendiment net del treball, són deduïbles les quotes satisfetes a sindicats. També són deduïbles les quotes satisfetes a col·legis professionals quan la col·legiació tingui caràcter obligatori per a l'acompliment del treball, en la part que correspongui a les finalitats essencials d'aquestes institucions, amb el límit de 50.000 pessetes anuals.

Article 10. *Aplicació de la reducció del 30 per 100 a determinats rendiments del treball.*

1. A efectes de l'aplicació de la reducció que preveu l'article 17.2.a) de la Llei de l'impost, només es consideren rendiments del treball obtinguts de manera notòriament irregular en el temps els següents, quan s'imputin a un únic període impositiu:

a) Les quantitats satisfetes per l'empresa als treballadors amb motiu del trasllat a un altre centre de treball que superin els imports que preveu l'article 8 d'aquest Reglament.

b) Les indemnitzacions derivades dels règims públics de Seguretat Social o de classes passives, i també les prestacions satisfetes per col·legis d'orfes i institucions similars, en cas de lesions no invalidants.

c) Les prestacions satisfetes per lesions no invalidants o incapacitat permanent, en qualsevol dels seus graus, per empreses i ens públics.

d) Les prestacions per defunció i despeses de sepeli de treballadors o funcionaris, tant les de caràcter públic com les satisfetes per col·legis d'orfes i institucions similars, empreses i ens públics.

e) Les quantitats satisfetes en compensació o per reparació de complements salarials, pensions o anualitats d'una durada indefinida o per la modificació de les condicions de treball.

f) Les quantitats satisfetes per l'empresa als treballadors per la resolució de comú acord de la relació laboral.

g) Els premis literaris, artístics o científics que no tinguin exempció en aquest impost. No es consideren premis, a aquests efectes, les contraprestacions econòmiques derivades de la cessió de drets de propietat intel·lectual o industrial o que les substitueixin.

2. Quan els rendiments del treball amb un període de generació superior a dos anys es percebin de manera fraccionada, només és aplicable la reducció del 30 per 100 que preveu l'article 17.2.a) de la Llei de l'impost, en cas que el quocient que resulti de dividir el nombre d'anys de generació, computats de data a data, entre el nombre de períodes impositius de fraccionament, sigui superior a dos.

3. A efectes de la reducció que preveu l'article 17.2.a) de la Llei de l'impost, es considera rendiment del treball amb un període de generació superior a dos anys i que no s'obté de manera periòdica o recurrent, el que deriva de la concessió del dret d'opció de compra sobre accions o participacions als treballadors, quan només es puguin exercir transcorreguts més de dos anys des de la seva concessió si, a més, no es concedeixen anualment.

Article 11. Reduccions aplicables a determinats rendiments del treball.

1. Les reduccions previstes en l'article 17.2, lletres b), c) i d) de la Llei de l'impost són aplicables a les prestacions en forma de capital que consisteixen en una percepció de pagament únic.

En cas de prestacions mixtes, que combinin rendes de qualsevol tipus amb un únic cobrament en forma de capital, les reduccions referides només són aplicables al cobrament efectuat en forma de capital. En particular, si una vegada iniciat el cobrament de les prestacions en forma de renda es recupera la renda avançadament, el rendiment obtingut ha de ser objecte de reducció per l'aplicació dels percentatges que corresponguin d'acord amb l'antiguitat que tingui cada prima en el moment de la constitució de la renda.

2. A efectes de l'aplicació de la reducció del 70 per 100 que preveu l'article 17.2, lletres c) i d), en la Llei de l'impost, s'entén que les primes satisfetes al llarg de la durada del contracte tenen una periodicitat i la regularitat suficients quan hagin transcorregut més de dotze anys des del pagament de la primera prima i el període mitjà de permanència de les primes hagi estat superior a sis anys.

El període mitjà de permanència de les primes és el resultat de calcular el sumatori de les primes multiplicades pel seu nombre d'anys de permanència i dividir-lo per la suma total de les primes satisfetes.

3. El percentatge de reducció del 60 per 100, que estableix l'article 17.2.d) de la Llei de l'impost, és aplicable a les indemnitzacions per invalidesa absoluta i permanent per a qualsevol treball i per gran invalidesa, en ambdós casos en els termes que estableix la normativa reguladora dels plans i els fons de pensions.

4. En cas de cobrament de prestacions en forma de capital derivades dels contractes d'assegurança de vida que estableix l'article 16.2.a).5a de la Llei de l'impost, quan tinguin primes periòdiques o extraordinàries, a efectes de determinar la part del rendiment total obtingut que correspon a cada prima, s'ha de multiplicar el rendiment total pel coeficient de ponderació que resulti del quocient següent:

En el numerador, el resultat de multiplicar la prima corresponent pel nombre d'anys transcorreguts des que hagi estat satisfeta fins al cobrament de la percepció.

En el denominador, la suma dels productes resultants de multiplicar cada prima pel nombre d'anys transcorreguts des que hagi estat satisfeta fins al cobrament de la percepció.

5. A efectes del que disposa l'article 17.2 de la Llei de l'impost, l'entitat asseguradora ha de desglossar la part de les quantitats satisfetes que correspongui a cadascuna de les primes pagades.

SECCIÓ 2a RENDIMENTS DEL CAPITAL

Subsecció 1a Rendiments del capital immobiliari

Article 12. Despeses deduïbles dels rendiments del capital immobiliari.

Tenen la consideració de despesa deduïble per a la determinació del rendiment net del capital immobiliari totes les despeses necessàries per a la seva obtenció i l'import del deteriorament causat per l'ús o el transcurs del temps en els béns o els drets de què procedeixen els rendiments.

En particular, es consideren inclosos en les despeses a què es refereix el paràgraf anterior:

a) Els interessos dels capitals aliens invertits en l'adquisició o la millora dels béns o els drets i altres despeses de finançament.

No obstant això, la deducció de les despeses previstes en aquesta lletra no pot excedir, per a cada bé o dret, la quantitat dels rendiments íntegres.

b) Els tributs i els recàrrecs no estatals, així com les taxes, els recàrrecs i les contribucions especials estatals, sigui quina sigui la seva denominació, sempre que incideixin sobre els rendiments computats o sobre els béns o els drets que els produeixen i no tinguin caràcter sancionador.

c) Les quantitats meritades per tercers en contraprestació directa o indirecta o com a conseqüència de serveis personals, com ara els d'administració, vigilància, porteria o similars.

d) Els ocasionats per la formalització de l'arrendament, subarrendament, cessió o constitució de drets, i els de defensa de caràcter jurídic relatius als béns, els drets o els rendiments.

e) Els saldos de cobrament dubtós sempre que aquesta circumstància quedi justificada suficientment. S'entén que s'ha complert aquest requisit:

Quan el deutor es trobi en situació de suspensió de pagaments, fallida o altres d'anàlogues.

Quan entre el moment de la primera gestió de cobrament efectuada pel contribuent i el de l'acabament del període impositiu hagin transcorregut més de sis mesos, i no s'hagi produït una renovació de crèdit.

Quan un saldo dubtós sigui cobrat posteriorment a la seva deducció, s'ha de computar com a ingrés en l'exercici en què es produeixi aquest cobrament.

f) Les despeses de conservació i reparació. A aquests efectes, tenen aquesta consideració:

Les efectuades regularment amb la finalitat de mantenir l'ús normal dels béns materials, com ara pintar, arrebossar o reparar instal·lacions.

Les de substitució d'elements, com ara instal·lacions de calefacció, ascensor, portes de seguretat o altres.

No són deduïbles per aquest concepte les quantitats destinades a ampliació o millora.

g) L'import de les primes de contractes d'assegurança, tant si és per responsabilitat civil, incendi, robatori,

trencament de vidres o altres de naturalesa anàloga, sobre els béns o els drets productors dels rendiments.

h) Les quantitats destinades a serveis o subministraments.

i) Les quantitats destinades a l'amortització en les condicions que estableix l'article següent d'aquest Reglament.

Article 13. Despeses d'amortització dels rendiments del capital immobiliari.

1. Per determinar el rendiment net del capital immobiliari, tenen la consideració de despesa deduïble les quantitats destinades a l'amortització de l'immoble i dels altres béns cedits amb aquest, sempre que responguin a la seva depreciació efectiva.

2. Es considera que les amortitzacions compleixen el requisit d'efectivitat:

a) Si es tracta d'immobles: si anualment no superen el resultat d'aplicar el 2 per 100 sobre el cost d'adquisició satisfet, sense incloure en el còmput el del sòl.

Quan no es conegui el valor del sòl, s'ha de calcular prorratejant el cost d'adquisició satisfet entre els valors cadastrals del sòl i de la construcció de cada any.

b) Si es tracta de béns de naturalesa mobiliària, susceptibles de ser utilitzats per un període superior a un any i cedits conjuntament amb l'immoble: si anualment no superen el resultat d'aplicar als costos d'adquisició satisfets els coeficients d'amortització determinats d'acord amb la taula d'amortitzacions simplificada a què es refereix l'article 28 d'aquest Reglament.

3. En cas que els rendiments procedeixin de la titularitat de drets reals d'ús o gaudi, es pot amortitzar el seu cost d'adquisició satisfet, amb el límit dels rendiments íntegres de cada dret.

En aquest supòsit, l'amortització és el resultat de les regles següents:

a) Quan el dret tingui un termini de durada determinat, el que resulti de dividir el cost d'adquisició satisfet del dret pel nombre d'anys de durada d'aquest dret.

b) Quan el dret sigui vitalici, el resultat d'aplicar al cost d'adquisició satisfet el percentatge del 2 per 100.

Article 14. Rendiments del capital immobiliari obtinguts de manera notòriament irregular en el temps i els rendiments percebuts de manera fraccionada.

1. A efectes de l'aplicació de la reducció que preveu l'article 21.2 de la Llei de l'impost, es consideren rendiments del capital immobiliari obtinguts de manera notòriament irregular en el temps, exclusivament, els següents, quan s'imputin en un únic període impositiu:

a) Imports obtinguts pel traspàs o la cessió del contracte d'arrendament de locals de negoci.

b) Indemnitzacions percebudes de l'arrendatari, el subarrendatari o el cessionari per danys o desperfectes a l'immoble.

c) Imports obtinguts per la constitució o la cessió de drets d'ús o gaudi de caràcter vitalici.

2. Quan els rendiments del capital immobiliari amb un període de generació superior a dos anys es percebin de manera fraccionada, només és aplicable la reducció del 30 per 100 que preveu el segon paràgraf de l'article 21.2 de la Llei de l'impost, en cas que el quocient resultant de dividir el nombre d'anys corresponent al període de generació, computats de data a data, entre el nombre de períodes impositius de fraccionament, sigui superior a dos.

Subsecció 2a Rendiments del capital mobiliari

Article 15. Disposició parcial en contractes d'assegurança.

En el cas de disposició parcial en contractes d'assegurança, per calcular el rendiment del capital mobiliari es considera que la quantitat recuperada correspon a les primes satisfetes en primer lloc inclosa la seva rendibilitat corresponent.

Article 16. Tributació de la rendibilitat obtinguda fins al moment de la constitució de les rendes diferides.

A efectes del que disposa el primer paràgraf de l'article 23.3.d) de la Llei de l'impost, la rendibilitat obtinguda fins a la constitució de les rendes diferides és sotmesa a gravamen d'acord amb les regles següents:

1. La rendibilitat és determinada per la diferència entre el valor actual financeroactuarial de la renda que es constitueix i l'import de les primes satisfetes.

2. Aquesta rendibilitat s'ha de repartir linealment durant els deu primers anys de cobrament de la renda vitalícia. Si es tracta d'una renda temporal, s'ha de repartir linealment entre els anys de durada de la renda i per deu anys com a màxim.

Article 17. Requisits exigibles a determinats contractes d'assegurança amb prestacions per jubilació i invàlida percebudes en forma de renda.

Per a l'aplicació del que disposa el segon paràgraf de l'article 23.3.d) de la Llei de l'impost, hi han de concórrer els requisits següents:

1r Les contingències per les quals es poden percebre les prestacions són les que preveu l'article 8.6 de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de regulació dels plans i els fons de pensions, en els termes establerts per a aquests.

2n S'entén que s'ha produït algun tipus de mobilització de les provisions del contracte d'assegurança quan s'incompleixin les limitacions que, en relació amb l'exercici dels drets econòmics, estableixen la disposició addicional primera de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de regulació dels plans i els fons de pensions, i la normativa de desplegament, respecte a les assegurances col·lectives que instrumentin compromisos per pensions de les empreses.

Article 18. Despeses deduïbles en determinats rendiments del capital mobiliari.

Per determinar el rendiment net del capital mobiliari derivat de la prestació d'assistència tècnica, els arrendaments de béns mobles, negocis o mines i els subarrendaments a què es refereix l'article 24.1.b) de la Llei de l'impost, tenen la consideració de despeses deduïbles els previstos en els articles 12 i 13 d'aquest Reglament. No és aplicable el límit previst per a interessos i altres despeses de finançament.

Article 19. Reduccions aplicables als rendiments del capital mobiliari derivats de contractes d'assegurança.

1. Les reduccions que preveu l'article 24.2, lletres b) i c) de la Llei de l'impost són aplicables a les prestacions de capital que consisteixen en una percepció de pagament únic.

En particular, en el cas de percepcions derivades de l'exercici del dret de rescat parcial de la pòlissa, són

aplicables les reduccions a què es refereix el paràgraf anterior llevat que, pel fet que el contracte ho prevegi per ordre del beneficiari o l'assegurador a l'entitat asseguradora o per qualsevol altra causa, se satisfacin quantitats periòdicament.

En el cas de percepcions mixtes, que combinin rendes de qualsevol tipus amb un únic cobrament en forma de capital, les reduccions referides només són aplicables al cobrament efectuat en forma de capital. En particular, quan una vegada començat el cobrament de les prestacions en forma de renda es recuperi la renda avançadament, el rendiment obtingut ha de ser objecte de reducció per aplicació dels percentatges que corresponguin d'acord amb l'antiguitat que tingui cada prima en el moment de la constitució de la renda.

2. S'entén que les primes satisfetes al llarg de la durada del contracte tenen una periodicitat i una regularitat suficients quan hagin transcorregut més de dotze anys des del pagament de la primera prima i el període mitjà de permanència de les primes hagi estat superior a sis anys.

A aquests efectes, el període mitjà de permanència de les primes és el resultat de calcular el sumatori de les primes multiplicades pel seu nombre d'anys de permanència i dividir-lo entre la suma total de les primes satisfetes.

3. El percentatge de reducció del 60 per 100, que estableix l'article 24.2.c) de la Llei de l'impost, és aplicable a les indemnitzacions per invalidesa percebudes pels qui tinguin un grau de minusvalidesa igual o superior al 65 per 100.

4. En el cas de cobrament de prestacions en forma de capital derivades dels contractes d'assegurança de vida previstos en l'article 23.3 de la Llei de l'impost, quan tinguin primes periòdiques o extraordinàries, a efectes de determinar la part del rendiment total obtingut que correspon a cada prima, s'ha de multiplicar aquest rendiment total pel coeficient de ponderació que resulti del quocient següent:

En el numerador, el resultat de multiplicar la prima corresponent pel nombre d'anys transcorreguts des que hagi estat satisfeta fins al cobrament de la percepció.

En el denominador, la suma dels productes que resultin de multiplicar cada prima pel nombre d'anys que hagin transcorregut des que hagi estat satisfeta fins al cobrament de la percepció.

5. A efectes del que disposa l'article 24.2 de la Llei de l'impost, l'entitat asseguradora ha de desglossar la part de les quantitats satisfetes que correspongui a cadascuna de les primes pagades.

Article 20. Rendiments del capital mobiliari obtinguts de manera notòriament irregular en el temps i rendiments percebuts de manera fraccionada.

1. A efectes de l'aplicació de la reducció que preveu l'article 24.2.a) de la Llei de l'impost, només es consideren rendiments del capital mobiliari obtinguts de manera notòriament irregular en el temps els següents, quan s'imputin a un únic període impositiu:

a) Imports obtinguts pel traspàs o la cessió del contracte d'arrendament.

b) Indemnitzacions percebudes de l'arrendatari o el subarrendatari per danys o desperfectes, en els supòsits d'arrendament.

c) Imports obtinguts per la constitució o la cessió de drets d'ús o gaudi de caràcter vitalici.

2. Quan els rendiments del capital mobiliari amb un període de generació superior a dos anys es percebin de manera fraccionada, només és aplicable la reducció

del 30 per 100 que preveu el segon paràgraf de l'article 24.2.a) de la Llei de l'impost, en cas que el quocient que resulti de dividir el nombre d'anys corresponent al període de generació, computats de data a data, entre el nombre de períodes impositius de fraccionament, sigui superior a dos.

SECCIÓ 3a RENDIMENTS D'ACTIVITATS ECONÒMIQUES

Subsecció 1a Normes generals

Article 21. Elements patrimonials afectes a una activitat.

1. Es consideren elements patrimonials afectes a una activitat econòmica duta a terme pel contribuent, amb independència que la seva titularitat, en cas de matrimoni, sigui comuna a ambdós cònjuges, els següents:

- Els béns immobles on es du a terme l'activitat.
- Els béns destinats als serveis econòmics i socio-culturals del personal al servei de l'activitat.
- Qualsevol altre element patrimonial necessari per obtenir els rendiments.

En cap cas no es consideren elements afectes a una activitat econòmica els actius representatius de la participació en fons propis d'una entitat i de la cessió de capitals a tercers i els destinats a l'ús particular del titular de l'activitat, com els de lleure i esbarjo.

2. Només es consideren elements patrimonials afectes a una activitat econòmica els que el contribuent utilitzi per a les finalitats d'aquesta activitat.

No s'entenen afectats:

1r Els que s'utilitzin simultàniament per a activitats econòmiques i per a necessitats privades, llevat que la utilització per a necessitats privades sigui accessòria i notòriament irrellevant d'acord amb el que disposa l'apartat 4 d'aquest article.

2n Els que siguin de la titularitat del contribuent i no figurin en la comptabilitat o els registres oficials de l'activitat econòmica que estigui obligat a portar el contribuent, llevat que hi hagi una prova en contra.

3. Quan es tracti d'elements patrimonials que serveixin només parcialment a l'objecte de l'activitat, l'afectació s'entén limitada a la part dels elements patrimonials que s'utilitzi realment en l'activitat de què es tracti. En aquest sentit, només es consideren afectades les parts dels elements patrimonials susceptibles d'un aprofitament separat i independent de la resta. En cap cas no són susceptibles d'afectació parcial elements patrimonials indivisibles.

4. Es consideraran utilitzats per a necessitats privades de manera accessòria i notòriament irrellevant els béns de l'immobilitzat adquirits i utilitzats per a l'exercici de l'activitat econòmica que es destinin a l'ús personal del contribuent en dies o hores inhàbils durant els quals s'interrompi l'exercici de l'activitat esmentada.

El que disposa el paràgraf anterior no és aplicable als automòbils de turisme ni als remolcs, ciclomotors, motocicletes, aeronaus o embarcacions esportives o d'esbarjo, llevat dels supòsits següents:

- Els vehicles mixtos destinats al transport de mercaderies.
- Els destinats a la prestació de serveis de transport de viatgers mitjançant contraprestació.
- Els destinats a la prestació de serveis d'ensenyament de conductors o pilots mitjançant contraprestació.

d) Els destinats als desplaçaments professionals dels representants o els agents comercials.

e) Els destinats a ser objecte de cessió d'ús habitualment i onerosament.

A aquests efectes, es consideren automòbils de turisme, remolcs, ciclomotors i motocicletes els definits com a tals en l'annex del Reial decret legislatiu 339/1990, de 2 de març, pel qual s'aprova el text articulat de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària, així com els definits com a vehicles mixtos en l'annex esmentat i, en tot cas, els anomenats vehicles tot terreny o tipus «jeep».

Article 22. *Valors d'afectació i desafectació.*

1. Les afectacions a activitats econòmiques de béns o drets del patrimoni personal s'han d'efectuar pel valor d'adquisició que segons les normes que estableixen els articles 33.1 i 34 de la Llei de l'impost tinguin en aquell moment.

2. En les desafectacions de béns o drets afectes a activitats econòmiques al patrimoni personal, a efectes d'aquest impost se n'ha de prendre el valor comptable en aquest moment, calculat d'acord amb les amortitzacions que hagin estat deduïbles fiscalment, i en tot cas s'ha de computar l'amortització mínima.

Article 23. *Atribució de rendes.*

A efectes de determinar el resultat de les activitats econòmiques de les entitats a què es refereix l'article 10 de la Llei de l'impost, l'import net de la xifra de negocis que preveu l'article 122 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, només ha de tenir en compte el conjunt de les activitats econòmiques exercides per les entitats esmentades.

Article 24. *Rendiments d'activitats econòmiques obtinguts de manera notòriament irregular en el temps i rendiments percebuts de manera fraccionada.*

1. A efectes de l'aplicació de la reducció que preveu l'article 30 de la Llei de l'impost, només es consideren rendiments d'activitats econòmiques obtinguts de manera notòriament irregular en el temps els següents, quan s'imputin en un únic període impositiu:

a) Subvencions de capital per a l'adquisició d'elements de l'immobilitzat no amortitzables.

b) Indemnitzacions i ajuts per cessament d'activitats econòmiques.

c) Premis literaris, artístics o científics que no tinguin exempció en aquest impost. A aquests efectes, no es consideren premis les contraprestacions econòmiques derivades de la cessió de drets de propietat intel·lectual o industrial o que substitueixin aquestes contraprestacions.

d) Les indemnitzacions percebudes en substitució de drets econòmics d'una durada indefinida.

2. Quan els rendiments d'activitats econòmiques amb un període de generació superior a dos anys es percebin de manera fraccionada, només és aplicable la reducció del 30 per 100 que preveu l'article 30 de la Llei de l'impost, en cas que el quocient que resulti de dividir el nombre d'anys corresponent al període de generació, computats de data a data, entre el nombre de períodes impositius de fraccionament, sigui superior a dos.

Article 25. *Règims de determinació de rendiments d'activitats econòmiques.*

1. D'acord amb el que preveu l'article 45.2 de la Llei de l'impost, els règims per determinar els rendiments d'activitats econòmiques són els següents:

1r Estimació directa, que té dues modalitats, la normal i la simplificada.

2n Estimació objectiva.

2. Els contribuents han d'aplicar algun dels règims anteriors tenint en compte els límits d'aplicació, les regles d'incompatibilitat i les de renúncia que contenen els articles següents.

Subsecció 2a Estimació directa simplificada

Article 26. *Àmbit d'aplicació del règim d'estimació directa simplificada.*

1. Els contribuents que exerceixin activitats econòmiques han de determinar el rendiment net de totes les seves activitats per la modalitat simplificada del règim d'estimació directa, sempre que:

a) No determinin el rendiment net d'aquestes activitats pel règim d'estimació objectiva.

b) L'import net de la xifra de negocis del conjunt d'aquestes activitats, definit d'acord amb l'article 191 del text refós de la Llei de societats anònimes, no superi els 100.000.000 de pessetes anuals.

c) No renunciïn a aquesta modalitat.

2. L'import net de la xifra de negocis que s'estableix com a límit per a l'aplicació de la modalitat simplificada del règim d'estimació directa té com a referència l'any immediatament anterior a l'any en què s'hagi d'aplicar aquesta modalitat.

Si durant l'any immediatament anterior no s'ha dut a terme cap activitat, el rendiment net es determina per aquesta modalitat, llevat que s'hi renunciï en els termes que preveu l'article següent.

Si durant l'any immediatament anterior s'ha iniciat una activitat, l'import net de la xifra de negocis s'eleva a l'any.

3. Els contribuents que determinin el rendiment net d'alguna de les seves activitats econòmiques per la modalitat normal del règim d'estimació directa han de determinar el rendiment net de totes les seves activitats per la modalitat normal.

No obstant això, si durant l'any s'inicia alguna activitat econòmica per la qual es renunciï a aquesta modalitat, la incompatibilitat a què es refereix el paràgraf anterior no té efectes per a l'any en qüestió respecte a les activitats que es duen a terme anteriorment.

Article 27. *Renúncia i exclusió al règim d'estimació directa simplificada.*

1. La renúncia a la modalitat simplificada del règim d'estimació directa s'ha d'efectuar durant el mes de desembre anterior a l'inici de l'any natural en què hagi de tenir efecte.

La renúncia té efectes per a un període mínim de tres anys. Transcorregut aquest termini, s'entén prorrogada tàcitament per a cada un dels anys següents en què pugui resultar aplicable la modalitat, llevat que en el termini previst en el paràgraf anterior es revocui.

Si l'any immediatament anterior a aquell en què la renúncia a la modalitat simplificada del règim d'estimació directa hagi de tenir efecte es supera el límit que determina el seu àmbit d'aplicació, la renúncia es considera no presentada.

La renúncia i la seva revocació s'han de fer de conformitat amb el que preveu el Reial decret 1041/1990, de 27 de juliol, pel qual es regulen les declaracions censals que a efectes fiscals han de presentar els empresaris, els professionals i altres obligats tributaris.

En cas d'inici d'una activitat, la renúncia s'ha de fer segons el que disposa el paràgraf anterior.

2. És causa determinant de l'exclusió de la modalitat simplificada del règim d'estimació directa el fet d'haver superat el límit que estableix l'article anterior.

L'exclusió produeix efectes l'any immediatament posterior a aquell en què es produeixi aquesta circumstància.

3. La renúncia o l'exclusió de la modalitat simplificada del règim d'estimació directa significa que el contribuent ha de determinar el rendiment net de totes les seves activitats econòmiques per la modalitat normal d'aquest règim.

Article 28. *Determinació del rendiment net en el règim d'estimació directa simplificat.*

El rendiment net de les activitats econòmiques, a les quals sigui aplicable la modalitat simplificada del règim d'estimació directa, es determina segons les normes que contenen els articles 26 i 28 de la Llei de l'impost, amb les especialitats següents:

1a Les amortitzacions de l'immobilitzat material s'han d'efectuar de manera lineal, d'acord amb la taula d'amortitzacions simplificada que aprovi el ministre d'Economia i Hisenda. Sobre les quantitats d'amortització que resultin d'aquestes taules, són aplicables les normes del règim especial d'empreses de dimensions reduïdes que preveu la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, que afectin aquest concepte.

2a El conjunt de les provisions deduïbles i les despeses de justificació difícil es quantifiquen aplicant el percentatge del 5 per 100 sobre el rendiment net, exclòs aquest concepte.

Article 29. *Entitats en règim d'atribució.*

1. La modalitat simplificada del règim d'estimació directa és aplicable per a la determinació del rendiment net de les activitats econòmiques exercides per les entitats a les quals es refereix l'article 10 de la Llei de l'impost, sempre que:

1r Tots els seus socis, els hereus, els comunsers o els partícips siguin persones físiques.

2n L'entitat compleixi els requisits definits en l'article 26 d'aquest Reglament.

2. La renúncia a la modalitat, l'han de fer tots els socis, els hereus, els comunsers o els partícips, d'acord amb el que disposa l'article 27 d'aquest Reglament.

3. L'aplicació d'aquesta modalitat s'efectua amb independència de les circumstàncies que concorrin individualment en els socis, els hereus, els comunsers o els partícips.

4. El rendiment net s'atribueix als socis, els hereus, els comunsers o els partícips, segons les normes o els pactes aplicables en cada cas i, si aquests no consten a l'Administració de manera fefaent, s'atribueix per parts iguals.

Subsecció 3a *Estimació objectiva*

Article 30. *Àmbit d'aplicació del règim d'estimació objectiva.*

1. El règim d'estimació objectiva s'aplica a cadascuna de les activitats econòmiques, considerades aïlladament, que determini el ministre d'Economia i Hisenda, llevat que els contribuents hi renunciïn o estiguin exclosos de la seva aplicació, en els termes que preveuen els articles 31 i 32 d'aquest Reglament.

2. No poden aplicar aquest règim els contribuents que l'any immediatament anterior hagin tingut un volum de rendiments íntegres superior a qualsevol dels imports següents:

Per al conjunt de les activitats econòmiques, 75.000.000 de pessetes anuals.

Per al conjunt de les activitats agrícoles i ramaderes, en els termes que determini l'ordre ministerial que desplega el règim d'estimació objectiva, 50.000.000 de pessetes.

A aquests efectes, només es computen:

Les operacions que s'hagin d'anotar al llibre de registre de vendes o ingressos que preveu l'article 65.7 d'aquest Reglament o al llibre de registre d'ingressos que preveu l'article 40.1 del Reglament de l'impost sobre el valor afegit, aprovat per Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre.

Les operacions per les quals estiguin obligats a emetre i conservar factures, d'acord amb el que disposa l'apartat 3 de l'article 2 del Reial decret 2402/1985, de 18 de desembre, pel qual es regula el fet d'haver d'expedir i lliurar factures que incumbeixen als empresaris i als professionals.

Si l'any immediatament anterior s'ha iniciat una activitat, el volum d'ingressos s'eleva a l'any.

Article 31. *Renúncia al règim d'estimació objectiva.*

1. La renúncia al règim d'estimació objectiva es pot efectuar:

a) Durant el mes de desembre anterior a l'inici de l'any natural en què hagi de tenir efecte.

En cas d'inici d'una activitat, la renúncia s'efectua en el moment de presentar la declaració censal d'inici de l'activitat.

b) També s'entén efectuada la renúncia al règim d'estimació objectiva quan es presenti en el termini reglamentari la declaració corresponent al pagament fraccionat del primer trimestre de l'any natural en què hagi de tenir efectes tal com es disposa per al règim d'estimació directa.

En cas d'inici d'una activitat, s'entén efectuada la renúncia quan s'efectuï en el termini reglamentari el pagament fraccionat corresponent al primer trimestre de l'exercici de l'activitat tal com es disposa per al règim d'estimació directa.

2. La renúncia al règim d'estimació objectiva implica la inclusió en l'àmbit d'aplicació de la modalitat simplificada del règim d'estimació directa, en els termes que preveu l'apartat 1 de l'article 26 d'aquest Reglament.

3. La renúncia té efectes per a un període mínim de tres anys. Transcorregut aquest termini s'entén prorrogada tàcitament per a cadascun dels anys següents en què pugui resultar aplicable el règim d'estimació objectiva, llevat que en el termini que preveu l'apartat 1.a) es revoqui la renúncia.

Si l'any immediatament anterior a aquell en què la renúncia al règim d'estimació objectiva hagi de tenir efecte, se superen els límits que determinen el seu àmbit d'aplicació, la renúncia es considera no presentada.

4. La renúncia a què es refereix l'apartat 1.a), així com la revocació, sigui quina sigui la forma de renúncia, s'han d'efectuar de conformitat amb el que disposa el Reial decret 1041/1990, de 27 de juliol, pel qual es regulen les declaracions censals que han de presentar a efectes fiscals els empresaris, els professionals i altres obligats tributaris.

Article 32. *Exclusió del règim d'estimació objectiva.*

1. És causa que determina l'exclusió del règim d'estimació objectiva el fet d'haver superat el límit que estableix l'article 30.2 d'aquest Reglament o els límits que estableixi l'ordre ministerial que el desplegui.

L'exclusió produeix efectes l'any immediatament posterior a aquell en què es produeixi aquesta circumstància.

2. També es consideren causes d'exclusió d'aquest règim la incompatibilitat que preveu l'article 33 i l'exclusió de l'apartat 2 de l'article 34 d'aquest Reglament.

3. L'exclusió del règim d'estimació objectiva implica la inclusió en l'àmbit d'aplicació de la modalitat simplificada del règim d'estimació directa, en els termes que preveu l'apartat 1 de l'article 26 d'aquest Reglament.

Article 33. *Incompatibilitat de l'estimació objectiva amb l'estimació directa.*

Els contribuents que determinin el rendiment net d'alguna activitat econòmica pel règim d'estimació directa, en qualsevol de les seves modalitats, determinen el rendiment net de totes les seves activitats econòmiques pel règim esmentat, en la modalitat corresponent.

No obstant això, si durant l'any s'inicia alguna activitat econòmica no inclosa o per la qual es renunciï al règim d'estimació objectiva, la incompatibilitat a què es refereix el paràgraf anterior no té efectes per a aquell any respecte a les activitats que es duïen a terme anteriorment.

Article 34. *Coordinació del règim d'estimació objectiva amb l'impost sobre el valor afegit.*

1. La renúncia al règim especial simplificat o al règim especial de l'agricultura, la ramaderia i la pesca de l'impost sobre el valor afegit implica la renúncia al règim d'estimació objectiva per totes les activitats econòmiques exercides pel contribuent.

2. L'exclusió del règim especial simplificat en l'impost sobre el valor afegit implica l'exclusió del règim d'estimació objectiva per totes les activitats econòmiques que exerceixi el contribuent.

Article 35. *Determinació del rendiment net en el règim d'estimació objectiva.*

1. Els contribuents han de determinar, amb referència a cada activitat a què sigui aplicable aquest règim, el rendiment net corresponent.

2. La determinació del rendiment net a què es refereix l'apartat anterior, l'ha d'efectuar el mateix contribuent, mitjançant la imputació a cada activitat dels signes, els índexs o els mòduls que hagi fixat el ministre d'Economia i Hisenda.

Quan ho prevegi l'ordre per la qual s'aproven els signes, els índexs o els mòduls, per al càlcul del rendiment net es poden deduir les amortitzacions de l'immobilitzat registrades. La quantitat deduïble per aquest concepte és, exclusivament, la que resulti d'aplicar la taula que, a aquestes efectes, aprovi el ministre d'Economia i Hisenda.

3. En els casos d'iniciació posterior al dia 1 de gener o de cessament abans del dia 31 de desembre de les operacions d'una activitat aollida a aquest règim, els

signes, els índexs o els mòduls s'apliquen, si s'escau, proporcionalment al període de temps en què el contribuent hagi exercit aquesta activitat durant l'any natural.

El que disposa aquest apartat no és aplicable a les activitats de temporada que es regeixen pel que estableixi l'ordre ministerial corresponent.

4. 1. Quan l'exercici d'activitats econòmiques a les quals sigui aplicable aquest règim hagi estat afectat per incendis, inundacions o altres circumstàncies excepcionals que afectin un sector o una zona determinada, el ministre d'Economia i Hisenda pot autoritzar, amb caràcter excepcional, la reducció dels signes, els índexs o els mòduls.

2. Quan l'exercici d'activitats econòmiques a les quals sigui aplicable aquest règim hagi estat afectat per incendis, inundacions, enfonsaments o grans avaries en l'equip industrial, que suposin anomalies greus en l'exercici de l'activitat, els interessats poden sol·licitar la reducció dels signes, els índexs o els mòduls a l'Administració o la delegació de l'Agència Estatal d'Administració Tributària corresponent al seu domicili fiscal, en el termini de trenta dies a comptar de la data en què es produeixin; en aquest cas, han d'aportar les proves que considerin oportunes i fer esment, si s'escau, de les indemnitzacions que han de percebre per aquestes anomalies. Acreditada l'efectivitat de les anomalies, s'ha d'autoritzar la reducció dels signes, els índexs o els mòduls que sigui procedent.

També s'ha d'autoritzar la reducció dels signes, els índexs o els mòduls en cas que el titular de l'activitat estigui en situació d'incapacitat temporal i no tingui altre personal empleat. El procediment per reduir els signes, els índexs o els mòduls és el mateix que el que preveu el paràgraf anterior.

La reducció dels signes, els índexs o els mòduls s'ha de tenir en compte a efectes dels pagaments fraccionats meritats amb posterioritat a la data de l'autorització.

3. Quan l'exercici d'activitats econòmiques a què sigui aplicable aquest règim estigui afectat per incendis, inundacions, enfonsaments o altres circumstàncies excepcionals que determinin despeses extraordinàries alienes al procés normal de l'exercici de l'activitat, els interessats poden minorar el rendiment net resultant en l'import de les despeses esmentades. Per a això, els contribuents han de posar aquesta circumstància en coneixement de l'Administració o la delegació de l'Agència Estatal d'Administració tributària corresponent al seu domicili fiscal, en el termini de trenta dies a comptar de la data en què es produeixi, i a aquest efecte han d'aportar la justificació corresponent i fer esment, si s'escau, de les indemnitzacions que han de percebre per aquestes circumstàncies.

L'Administració tributària ha de verificar la certesa de la causa que motiva la reducció del rendiment i el seu import.

5. L'ordre ministerial en virtut de la qual es fixin els signes, els índexs o els mòduls aplicables a cada activitat ha de contenir les instruccions necessàries per al seu còmput adequat i s'ha de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat» abans de l'1 de desembre anterior al període a què sigui aplicable.

L'ordre ministerial es pot referir a un període de temps superior a un any, cas en què s'ha de determinar separatament el mètode per calcular el rendiment corresponent a cadascun dels anys compresos.

Article 36. *Activitats independents.*

1. A efectes de l'aplicació del règim d'estimació objectiva, es consideren activitats independents cadas-

cuna de les recollides específicament en les ordres ministerials que regulin aquest règim.

2. La determinació de les operacions econòmiques incloses en cada activitat s'ha d'efectuar d'acord amb les normes de l'impost sobre activitats econòmiques, en la mesura que siguin aplicables.

Article 37. *Entitats en règim d'atribució.*

1. El règim d'estimació objectiva és aplicable per a la determinació del rendiment net de les activitats econòmiques que portin a terme les entitats a què es refereix l'article 10 de la Llei de l'impost, sempre que tots els seus socis, els hereus, els comuns o els partícips siguin persones físiques.

2. La renúncia al règim, que s'ha d'efectuar d'acord amb el que disposa l'article 31 d'aquest Reglament, l'han de formular tots els socis, els hereus, els comuns o els partícips.

3. L'aplicació d'aquest règim d'estimació objectiva s'ha d'efectuar amb independència de les circumstàncies que concorrin individualment en els socis, els hereus, els comuns o els partícips.

4. El rendiment net s'atribueix als socis, els hereus, els comuns o els partícips, segons les normes o els pactes aplicables en cada cas i, si aquests no consten a l'Administració de manera fefaent, s'atribueix per parts iguals.

SECCIÓ 4a GUANY I PÈRDUES PATRIMONIALS

Article 38. *Determinació del valor d'adquisició.*

1. El valor d'adquisició dels elements patrimonials transmesos s'ha de minorar en l'import de les amortitzacions fiscalment deduïbles, i en tot cas s'ha de computar l'amortització mínima, amb independència de la consideració efectiva d'aquesta com a despesa.

A aquests efectes, es considera amortització mínima el resultat del període màxim d'amortització o el percentatge fix que correspongui, segons cada cas.

2. Si es tracta de la transmissió d'elements patrimonials afectes a activitats econòmiques, es considera valor d'adquisició el valor comptable, tenint en compte les amortitzacions que hagin estat fiscalment deduïbles, sens perjudici de l'amortització mínima a què es refereix l'apartat anterior. Quan els elements patrimonials hagin estat afectats a l'activitat després de la seva adquisició i abans de l'1 de gener de 1999, s'ha de prendre com a data d'adquisició la que correspongui a l'afectació.

Article 39. *Exempció per reinversió en habitatge habitual.*

1. Poden gaudir d'exempció els guanys patrimonials que es posin de manifest en la transmissió de l'habitatge habitual del contribuïent quan l'import total obtingut es reinverteixi en l'adquisició d'un nou habitatge habitual, en les condicions que s'estableixen en aquest article. Quan per adquirir l'habitatge transmès el contribuïent hagi utilitzat finançament aliè, a aquests efectes només es considera import total obtingut el resultat de minorar el valor de transmissió al principal del préstec pendent d'amortitzar en el moment de la transmissió.

A aquests efectes, s'assimila a l'adquisició d'habitatge la seva rehabilitació, en els termes que preveu l'article 52.5 d'aquest Reglament.

Per a la qualificació de l'habitatge com a habitual, cal atènyer-se al que disposa l'article 51 d'aquest Reglament.

2. La reinversió de l'import obtingut en l'alienació s'ha d'efectuar, d'una sola vegada o successivament, en un període no superior a dos anys.

S'entén que la reinversió s'efectua dins el termini quan la venda s'hagi efectuat a terminis o amb preu ajornat, sempre que l'import dels terminis es destini a la finalitat indicada dins el període impositiu en què es percebin.

Quan, d'acord amb el que disposen els paràgrafs anteriors, la reinversió no es dugui a terme en el mateix any de l'alienació, el contribuïent té l'obligació de fer constar en la declaració de l'impost de l'exercici en què s'obtingui el guany de patrimoni la seva intenció de reinvertir en les condicions i els terminis assenyalats.

També donen dret a l'exempció per reinversió les quantitats obtingudes en l'alienació que es destinin a satisfer el preu d'un nou habitatge habitual que s'hagi adquirit en el termini dels dos anys anteriors a aquella.

3. En el cas que l'import de la reinversió sigui inferior al total obtingut en l'alienació, només s'exclou de gravamen la part proporcional del guany patrimonial que correspongui a la quantitat invertida efectivament en les condicions d'aquest article.

4. L'incompliment de qualsevol de les condicions que estableix aquest article determina la submissió a gravamen de la part del guany patrimonial corresponent.

En aquest cas, el contribuïent ha d'imputar la part del guany patrimonial no exempt a l'any en què l'hagi obtingut, ha de fer la declaració liquidació complementària, amb la inclusió dels interessos de demora, i l'ha de presentar en el termini que hi hagi entre la data en què es produeixi l'incompliment i l'acabament del termini reglamentari de declaració corresponent al període impositiu en què es produeixi l'incompliment.

Article 40. *Reinversió de beneficis extraordinaris.*

1. Els contribuïents que exerceixin activitats econòmiques i transmetin elements patrimonials afectes a aquestes activitats i optin per aplicar el que preveu l'article 21 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, han d'integrar en cada període impositiu l'import total del guany patrimonial imputable a aquell període en la part general de la base imposable.

2. Si durant el termini de reinversió el contribuïent decideix no reinvertir una quantitat igual a l'import de la transmissió, o no du a terme la reinversió dins el termini previst per fer-ho, o incompleix, totalment o parcialment, el pla de reinversió, ha d'integrar la part de renda no imputada al període impositiu de la seva obtenció, i a aquest efecte ha de fer la declaració liquidació complementària corresponent, amb la inclusió dels interessos de demora, que s'ha de presentar en el termini que hi hagi entre la data en què s'adopti la decisió, venci el termini de reinversió o s'incompleixi el pla i l'acabament del termini reglamentari de declaració corresponent al període impositiu en què concorri qualsevol d'aquestes circumstàncies.

Article 41. *Reducció de guanys patrimonials per a determinats elements patrimonials afectes.*

1. Els contribuïents que exerceixin l'activitat de transport per autotaxis, classificada a l'epígraf 721.2 de la secció primera de les tarifes de l'impost sobre activitats econòmiques, que determinin el seu rendiment net pel règim d'estimació objectiva, han de reduir els guanys patrimonials que se'ls produeixin com a conseqüència de la transmissió d'actius fixos immaterials, quan aquesta transmissió estigui motivada per incapacitat permanent, jubilació o cessament d'activitat per reestructuració del sector.

Així mateix, el que disposa el paràgraf anterior és aplicable quan, per causes diferents a les que assenyalen, es transmetin els actius immaterials a familiars fins al segon grau.

2. La reducció, que preveu l'apartat anterior, s'obté aplicant al guany patrimonial determinat segons el que preveu l'article 32 de la Llei de l'impost els percentatges següents:

Temps transcorregut des de l'adquisició de l'actiu fix immaterial	Percentatge aplicable
Més de dotze anys	100
Més d'onze anys	87
Més de deu anys	74
Més de nou anys	61
Més de vuit anys	54
Més de set anys	47
Més de sis anys	40
Més de cinc anys	33
Més de quatre anys	26
Més de tres anys	19
Més de dos anys	12
Més d'un any	8
Fins a un any	4

CAPÍTOL III

Rendes en espècie

Article 42. *Lliurament d'accions a treballadors.*

1. No es consideren rendiments del treball en espècie, a efectes del que preveu l'article 43.2.a) de la Llei de l'impost, el lliurament d'accions o participacions als treballadors en actiu en els supòsits següents:

1r El lliurament d'accions o participacions d'una societat als seus treballadors.

2n Així mateix, en el cas dels grups de societats en què concorrin les circumstàncies que preveu l'article 42 del Codi de comerç, el lliurament d'accions o participacions d'una societat del grup als treballadors, contribuents per aquest impost, de les societats que formin part del mateix subgrup. Quan es tracti d'accions o participacions de la societat dominant del grup, el lliurament als treballadors, contribuents per aquest impost, de les societats que formin part del grup.

En els dos casos anteriors, poden efectuar el lliurament tant la mateixa societat on el treballador presti els seus serveis, com una altra societat que pertanyi al grup, o també l'ens públic, la societat estatal o l'Administració pública titular de les accions.

2. L'aplicació del que preveu l'apartat anterior exigeix el compliment dels requisits següents:

1r Que l'oferta es dugui a terme dins la política retributiva general de l'empresa o, si s'escau, del grup de societats i que contribueixi a la participació dels treballadors en l'empresa.

2n Que cadascun dels treballadors, conjuntament amb els seus cònjuges o familiars fins al segon grau, no tinguin una participació, directa o indirecta, en la societat en què presten els seus serveis o en qualsevol altra del grup, superior al 5 per 100.

3r Que els títols es mantinguin, com a mínim, durant tres anys.

L'incompliment del termini a què es refereix el número 3r anterior motiva l'obligació de presentar una declaració liquidació complementària, amb els interessos de demora corresponents, en el termini que hi hagi entre la data en què s'incompleixi el requisit i l'acabament del termini reglamentari de declaració corresponent al període impositiu en què es produeixi l'incompliment.

Article 43. *Despeses d'estudi per a la capacitat o el reciclatge del personal que no constitueixen retribució en espècie.*

No tenen la consideració de retribucions en espècie, a efectes del que preveu l'article 43.2.b) de la Llei de l'impost, els estudis disposats per institucions, empreses o ocupadors, i finançats directament per ells per a l'actualització, la capacitat o el reciclatge del seu personal, quan estiguin exigits per l'exercici de les seves activitats o les característiques dels llocs de treball, fins i tot quan la seva prestació efectiva l'efectuïn altres persones o entitats especialitzades. En aquests casos, les despeses de locomoció, manutenció i estada es regeixen pel que preveu l'article 8 d'aquest Reglament.

Article 44. *Despeses per menjadors d'empresa que no constitueixen retribució en espècie.*

1. A efectes del que preveu l'article 43.2.c) de la Llei de l'impost, tenen la consideració de lliurament de productes a preus rebaixats que es realitzin en menjadors d'empresa les fórmules directes i indirectes de prestació del servei, admeses per la legislació laboral, en què concorrin els requisits següents:

1r Que la prestació del servei tingui lloc durant dies hàbils per a l'empleat o el treballador.

2n Que la prestació del servei no tingui lloc durant els dies que l'empleat o el treballador meriti dietes per manutenció exceptuades de gravamen d'acord amb l'article 8 d'aquest Reglament.

2. Quan la prestació del servei es dugui a terme per mitjà de fórmules indirectes, s'han de complir, a més dels requisits exigits en el número anterior, els següents:

1r La quantitat de les fórmules indirectes no pot superar les 1.300 pessetes diàries. Si la quantitat diària és superior, hi ha d'haver retribució en espècie per l'excés. El ministre d'Economia i Hisenda pot modificar aquesta quantitat atenent l'evolució econòmica i el contingut social d'aquestes fórmules.

2n Si per a la prestació del servei es lliuren a l'empleat o el treballador vals de menjador o documents similars, cal observar el següent:

Han d'estar numerats, expedits de forma nominativa i hi ha de constar l'import nominal i l'empresa emissora.

Són intransmissibles.

No es pot obtenir, ni de l'empresa ni de tercer, el reembossament del seu import.

Només es poden utilitzar en establiments d'hoteleria.

L'empresa que els lliuri ha de portar i conservar la relació dels lliurats a cada empleat o treballador, on consti el número del document i el dia del lliurament.

Article 45. *Despeses per assegurances de malaltia que no constitueixen retribució en espècie.*

No es consideren rendiments del treball en espècie, d'acord amb el que preveu l'article 43.2.f) de la Llei de l'impost, les primes o les quotes satisfetes per les empreses a entitats asseguradores per a la cobertura de malaltia, quan es compleixin els requisits següents:

1. Que la cobertura de malaltia inclogui el mateix treballador, i pugui incloure a més a més el cònjuge o els descendents.

2. Que les primes o les quotes satisfetes no excedeixin les 60.000 pessetes anuals. Quan l'assegurança també compregui el cònjuge o els descendents, el límit és de 200.000 pessetes anuals. L'excés sobre aquestes quantitats constitueix retribució en espècie.

Article 46. Drets de fundadors de societats.

Els drets especials de contingut econòmic que es reservin els fundadors o els promotors d'una societat com a remuneració de serveis personals, quan consistixin en un percentatge sobre els beneficis de l'entitat, es valoren, com a mínim, al 35 per 100 del valor equivalent de capital social que permeti la mateixa participació en els beneficis que la reconeguda als drets esmentats.

Article 47. Preu ofert.

A efectes del que preveu l'article 44.1.1.f) de la Llei de l'impost, es considera preu ofert al públic, en les retribucions en espècie satisfetes per empreses que tenen com a activitat habitual l'exercici de les activitats que hi donen lloc, el que preveu l'article 13 de la Llei 26/1984, de 19 de juliol, general per a la defensa dels consumidors i els usuaris, deduïnt-hi, si s'escau, els descomptes oferts a altres col·lectius de característiques similars als treballadors de l'empresa, com també els descomptes promocionals de caràcter general aplicats per l'empresa que estiguin en vigor en el moment de satisfer la retribució en espècie.

CAPÍTOL IV

Mínim personal i familiar

Article 48. Límits de rendes anuals que permeten l'aplicació del mínim familiar per descendents.

1. La quantitat de la renda anual màxima que permet l'aplicació del mínim familiar per descendents, inclosos els discapacitats, a què es refereixen les lletres b) i c) de l'article 40.3.1r de la Llei de l'impost, és d'1.000.000 de pessetes, incloses les exemptes.

2. La quantitat de la renda anual màxima, a què es refereix l'article 40.3.3r de la Llei de l'impost, que permet de traslladar el dret a l'aplicació dels mínims familiars dels parents de grau més proper als del grau següent, és d'1.000.000 de pessetes, incloses les exemptes.

CAPÍTOL V

Base liquidable general

Article 49. Termini de presentació de les declaracions complementàries en la disposició de drets consolidats de mutualitats de previsió social.

A efectes del que preveu l'article 46.1.b) de la Llei de l'impost, les declaracions liquidacions complementàries per reposar les reduccions en la base imposable efectuades indegudament per la disposició avançada dels drets consolidats en mutualitats de previsió social s'han de presentar en el termini que hi ha entre la data de la disposició anticipada esmentada i l'acabament del termini reglamentari de declaració corresponent al període impositiu en què es faci la disposició anticipada.

Article 50. Excessos d'aportacions a plans de pensions i mutualitats de previsió social no reductibles en l'exercici.

Els partícips en plans de pensions poden sol·licitar que les quantitats aportades, amb la inclusió de les con-

tribucions del promotor que els hagin estat imputades, que per passar dels límits quantitius que estableix l'article 46.1 de la Llei de l'impost, no hagin pogut ser objecte de reducció en la base imposable, ho siguin en els cinc exercicis següents.

La sol·licitud s'ha de fer en la declaració de l'impost sobre la renda de les persones físiques corresponent a l'exercici en què les aportacions efectuades hagin passat dels límits esmentats abans.

L'excés que no hagi pogut ser objecte de reducció, d'acord amb el que s'ha assenyalat, s'ha d'imputar al primer exercici, dins dels cinc exercicis següents, en què les aportacions efectuades no assoleixin els límits quantitius que estableix l'article 46.1 de la Llei de l'impost.

Quan concorrin aportacions efectuades durant l'exercici amb aportacions d'exercicis anteriors que no hagin pogut ser objecte de reducció perquè passaven dels límits establerts, s'entenen reduïdes, en primer lloc, les aportacions corresponents a anys anteriors.

TÍTOL III

Deduccions de la quota

CAPÍTOL I

Deducció per inversió en l'habitatge habitual

Article 51. Concepte d'habitatge habitual.

1. Amb caràcter general es considera habitatge habitual del contribuïent l'edificació que constitueixi la seva residència durant un termini continuat de tres anys com a mínim.

No obstant això, s'entén que l'habitatge ha tingut el caràcter d'habitual quan, tot i no haver transcorregut el termini esmentat, es produeixi la defunció del contribuïent o concorrin altres circumstàncies que exigeixin necessàriament el canvi de domicili, com ara la celebració de matrimoni, la separació matrimonial, el trasllat laboral, l'obtenció de la primera feina o el canvi de feina, o altres circumstàncies anàlogues justificades.

2. Perquè l'habitatge constitueixi la residència habitual del contribuïent ha de ser habitat de manera efectiva i amb caràcter permanent pel mateix contribuïent, en un termini de dotze mesos, a comptar a partir de la data d'adquisició o acabament de les obres.

No obstant això, s'entén que l'habitatge no perd el caràcter d'habitual quan es produeixin les circumstàncies següents:

Quan es produeixi la defunció del contribuïent o concorrin altres circumstàncies que necessàriament impedeixin l'ocupació de l'habitatge, en els termes que preveu l'apartat 1 d'aquest article.

Quan el contribuïent tingui un habitatge habitual per raó d'un càrrec o una feina i l'habitatge adquirit no sigui objecte d'utilització, cas en què el termini indicat abans comença a comptar a partir de la data de cessament.

3. Quan siguin aplicables les excepcions que preveuen els apartats anteriors, la deducció per adquisició d'habitatge s'ha de fer fins al moment en què es donin les circumstàncies que exigeixin necessàriament el canvi d'habitatge o n'impedeixin l'ocupació, llevat de quan el contribuïent tingui un habitatge habitual per raó d'un càrrec o una feina, cas en què pot continuar efectuant deduccions per aquest concepte mentre es mantingui aquesta situació i l'habitatge no sigui objecte d'utilització.

Article 52. Adquisició i rehabilitació de l'habitatge habitual.

1. S'assimilen a l'adquisició d'habitatge la construcció o la seva ampliació, en els termes següents:

Ampliació d'habitatge, quan es produeixi l'augment de la superfície habitable, mitjançant el tancament d'una part descoberta o per qualsevol altre mitjà, de manera permanent i durant totes les èpoques de l'any.

Construcció, quan el contribuent satisfaci directament les despeses derivades de l'execució de les obres, o lliuri quantitats a compte al promotor de les obres, sempre que finalitzin en un termini no superior a quatre anys des de l'inici de la inversió.

2. En canvi, no es consideren adquisició d'habitatge:

a) Les despeses de conservació o reparació, en els termes que preveu l'article 12 d'aquest Reglament.

b) Les millores.

c) L'adquisició de places de garatge, jardins, parcs, piscines i instal·lacions esportives i, en general, els annexos o qualsevol altre element que no constitueixi l'habitatge pròpiament dit, sempre que s'adquireixin independentment d'aquest. S'assimilen a habitatges les places de garatge adquirides amb els habitatges, amb el màxim de due.

3. Si com a conseqüència de fallida o suspensió de pagaments, declarades judicialment, el promotor no finalitza les obres de construcció abans que transcorri el termini de quatre anys a què es refereix el segon guió de l'apartat 1 d'aquest article o no pot efectuar el lliurament dels habitatges en el mateix termini, aquest queda ampliat a quatre anys més.

En aquests casos, el termini de dotze mesos a què es refereix l'article 51.2 d'aquest Reglament comença a comptar a partir del lliurament.

Perquè l'ampliació que preveu aquest apartat tingui efecte, el contribuent obligat a presentar declaració per l'impost, en el període impositiu en què s'hagi incomplert el termini inicial, hi ha d'adjuntar tant els justificants que acreditin les seves inversions en l'habitatge com qualsevol document que justifiqui que s'ha produït alguna d'aquestes situacions.

En els supòsits a què es refereix aquest apartat, el contribuent no està obligat a fer cap ingrés per raó de l'incompliment del termini general de quatre anys d'acabament de les obres de construcció.

4. Quan per altres circumstàncies excepcionals no imputables al contribuent i que impliquin la paralització de les obres, aquestes no es puguin finalitzar abans que transcorri el termini de quatre anys a què es refereix el segon guió de l'apartat 1 d'aquest article, el contribuent pot sol·licitar de l'Administració l'ampliació del termini.

La sol·licitud s'ha de presentar a la delegació o l'administració de l'Agència Estatal d'Administració Tributària corresponent al seu domicili fiscal durant els trenta dies següents a l'incompliment del termini.

En la sol·licitud han de constar tant els motius que han provocat l'incompliment del termini com el període de temps que es considera necessari per finalitzar les obres de construcció, que no pot ser superior a quatre anys.

A efectes del que assenyala el paràgraf anterior, el contribuent ha d'aportar la justificació corresponent.

A la vista de la documentació aportada, el delegat o l'administrador de l'Agència Estatal d'Administració Tributària ha de decidir tant sobre la procedència de l'ampliació sol·licitada com pel que fa al termini d'ampliació, que no s'ha d'ajustar necessàriament al sol·licitat pel contribuent.

Es poden entendre desestimades les sol·licituds d'ampliació que no siguin resoltes expressament en el termini de tres mesos.

L'ampliació que es concedeixi comença a comptar a partir del dia immediatament següent a aquell en què es produeixi l'incompliment.

5. Als efectes que preveu l'article 55.1.1r.a) de la Llei de l'impost, es consideren rehabilitació d'habitatge les obres en l'habitatge que compleixin qualsevol dels requisits següents:

a) Que hagin estat qualificades o declarades com a actuació protegida en matèria de rehabilitació d'habitatges en els termes que preveu el Reial decret 1186/1998, de 12 de juny.

b) Que tinguin per objecte la reconstrucció de l'habitatge mitjançant la consolidació i el tractament de les estructures, les façanes o les cobertes i altres anàlogues sempre que el cost global de les operacions de rehabilitació excedeixi el 25 per 100 del preu d'adquisició si aquesta s'ha efectuat durant els dos anys anteriors a la rehabilitació o, altrament, del valor de mercat que tingui l'habitatge en el moment de la rehabilitació.

Article 53. Condicions de finançament de l'habitatge habitual per a l'aplicació dels percentatges de deducció incrementats.

Els percentatges de deducció que preveu l'article 55.1.1r.b) de la Llei de l'impost són aplicables de la manera següent:

1r Quan es tracti d'adquisició o rehabilitació d'habitatge, per aplicar els percentatges incrementats, del 25 per 100 i del 20 per 100, s'han de produir les circumstàncies següents:

a) Que l'import finançat del valor d'adquisició o rehabilitació de l'habitatge representi, com a mínim, el 50 per 100 del dit valor.

En el cas de reinversió per alienació de l'habitatge habitual, el percentatge del 50 per 100 s'entén referit a l'excés d'inversió que correspongui.

b) Que el finançament es dugui a terme per mitjà d'una entitat de crèdit o una entitat asseguradora o mitjançant préstecs concedits per les empreses als seus treballadors.

c) Que durant els tres primers anys no s'amortitzin quantitats que superin en conjunt el 40 per 100 de l'import total sol·licitat.

Aquests percentatges no són aplicables, en cap cas, a les quantitats destinades a la construcció o l'ampliació de l'habitatge ni a les dipositades en un compte habitatge.

El percentatge de deducció del 25 per 100 s'aplica, exclusivament, durant els dos anys següents a l'adquisició o la rehabilitació de l'habitatge habitual i sobre les quantitats destinades, respectivament, a aquestes finalitats.

2n Quan es tracti d'obres i instal·lacions d'adequació efectuades per minusvàlids, a què es refereix l'article 55.1.4t.c) de la Llei de l'impost, s'han de produir les circumstàncies següents:

a) Que l'import finançat de les obres o les instal·lacions d'adequació representi, com a mínim, el 30 per 100 de la inversió.

b) Que el finançament es dugui a terme per mitjà d'una entitat de crèdit o una entitat asseguradora o mitjançant préstecs concedits per les empreses al treballador minusvàlid.

c) Que durant els tres primers anys no s'amortitzin quantitats que superin en conjunt el 40 per 100 de l'import total sol·licitat.

Els percentatges de deducció del 25 o del 20 per 100 s'apliquen, com a màxim, sobre 1.000.000 de pessetes, i s'aplica el 15 per 100 sobre l'excés, fins a 2.000.000 de pessetes.

El percentatge de deducció del 25 per 100 s'aplica, exclusivament, durant els dos anys següents a l'execució de les obres o les instal·lacions d'adequació.

Article 54. *Comptes habitatge.*

1. Es considera que s'han destinat a l'adquisició o la rehabilitació de l'habitatge habitual del contribuent les quantitats que es dipositin en entitats de crèdit, en comptes separats de qualsevol altre tipus d'imposició, sempre que els saldos d'aquests comptes es destinin exclusivament a la primera adquisició o a la rehabilitació de l'habitatge habitual del contribuent.

2. Es perd el dret a la deducció:

a) Quan el contribuent disposi de quantitats dipositades en el compte habitatge per a finalitats diferents de la primera adquisició o la rehabilitació del seu habitatge habitual. En cas de disposició parcial, s'entén que les quantitats disposades són les primeres dipositades.

b) Quan transcorrin quatre anys, a partir de la data en què hagi estat obert el compte, sense que s'hagi adquirit o rehabilitat l'habitatge.

c) Quan l'adquisició posterior o la rehabilitació de l'habitatge no compleixi les condicions que determinen el dret a la deducció per aquest concepte.

3. Cada contribuent només pot mantenir un compte habitatge.

4. Els comptes habitatges s'han d'identificar separatament en la declaració de l'impost, i s'hi han de consignar, com a mínim, les dades següents:

Entitat on s'ha obert el compte.

Sucursal.

Número del compte.

Article 55. *Obres d'adequació de l'habitatge habitual per minusvàlids.*

1. A efectes de la deducció que preveu l'article 55.1.4t de la Llei de l'impost, s'entén per obres i instal·lacions d'adequació de l'habitatge habitual dels discapacitats les que impliquin una reforma de l'interior, així com les de modificació dels elements comuns de l'edifici que siguin pas necessari entre la finca urbana i la via pública, com ara escales, ascensors, corredors, portals o qualsevol altre element arquitectònic, o les necessàries per a l'aplicació de dispositius electrònics que serveixin per superar barreres de comunicació sensorial o de promoció de la seguretat.

2. L'acreditació de la necessitat de les obres i les instal·lacions per a l'accessibilitat i la comunicació sensorial que faciliti el desenvolupament digne i adequat de la persona amb una minusvalidesa, s'ha de fer davant l'Administració tributària mitjançant el certificat o la resolució que expedeixi l'Institut de Migracions i Serveis Socials o l'òrgan competent de les comunitats autònomes en matèria de valoració de minusvalideses, sobre la base del dictamen emès pels equips de valoració i orientació que en depenguin.

CAPÍTOL II

Deducció per rendes obtingudes a Ceuta o Melilla

Article 56. *Rendes obtingudes a Ceuta o Melilla.*

A efectes de la deducció que preveu l'article 55.4 de la Llei de l'impost, es consideren rendes obtingudes a Ceuta o Melilla les següents:

1. Els rendiments del treball derivats de prestacions per desocupació i d'aquelles a les quals es refereix l'article 16.2.a) de la Llei de l'impost.

2. En l'exercici d'activitats econòmiques, s'entén per operacions efectuades efectivament a Ceuta o Melilla les que tanquin en aquests territoris un cicle mercantil que determini resultats econòmics o impliquin la prestació d'un servei professional en els territoris esmentats.

No es considera que es produeixen aquestes circumstàncies si es tracta d'operacions aïllades d'extracció, fabricació, compra, transport, entrada i sortida de gènere o efectes en aquests i, en general, si les operacions no determinen per si soles rendes.

3. Quan es tracti d'activitats pesqueres i marítimes, són aplicables les regles que estableix l'article 31 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.

4. S'entén que els rendiments del capital mobiliari procedents de l'arrendament de béns mobles, negocis o mines constitueixen una renda obtinguda a Ceuta o Melilla si l'objecte de l'arrendament està situat i s'utilitza efectivament en aquests territoris.

CAPÍTOL III

Pèrdua del dret a deduir

Article 57. *Pèrdua del dret a deduir.*

1. Quan, en períodes impositius posteriors al de la seva aplicació es perdi el dret, en tot o en part, a les deduccions efectuades, el contribuent està obligat a sumar a la quota líquida estatal i a la quota líquida autonòmica o complementària meritades en l'exercici en què s'hagin incomplert els requisits, les quantitats deduïdes indegudament, més els interessos de demora a què es refereix l'article 58.2.c) de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària.

2. Aquesta addició s'aplica de la manera següent:

a) Quan es tracti de les deduccions que preveu l'article 55 de la Llei de l'impost, s'afegeix a la quota líquida estatal el 85 per 100 de les deduccions efectuades indegudament i a la quota líquida autonòmica o complementària el 15 per 100 restant.

b) Quan es tracti de deduccions establertes per la comunitat autònoma en l'exercici de les competències que preveu la Llei 14/1996, de 30 de desembre, de cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes i de mesures fiscals complementàries, s'ha d'afegir a la quota líquida autonòmica o complementària la totalitat de les deduccions efectuades indegudament.

TÍTOL IV

Quota diferencial

Article 58. *Quota diferencial.*

1. A efectes del que preveu l'article 65.c) de la Llei de l'impost, s'entén per tributació efectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques el resultat d'a-

plicar el tipus mitjà efectiu d'aquest impost per la part de la base liquidable corresponent a la base imposable imputada.

El tipus mitjà efectiu de l'impost sobre la renda de les persones físiques és el resultat de multiplicar per 100 el quocient obtingut de dividir la part de la quota líquida total, minorada en la deducció per doble imposició de dividendes, corresponent a la base liquidable general, per aquesta última. Aquest tipus s'ha d'expressar amb dos decimals.

2. Per tributació efectiva de l'impost sobre societats, s'entén el resultat d'aplicar el tipus efectiu per la base imposable.

El tipus efectiu de l'impost sobre societats és el resultat de multiplicar per 100 el quocient obtingut de dividir la diferència entre la quota íntegra i les deduccions a què es refereixen els capítols II, III i IV del títol VI de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, per la base imposable. Aquest tipus s'ha d'expressar amb dos decimals.

TÍTOL V

Gestió de l'impost

CAPÍTOL I

Obligació de declarar

Article 59. *Obligació de declarar.*

1. Els contribuents estan obligats a presentar i subscriure una declaració per aquest impost, en els termes que preveu l'article 79 de la Llei de l'impost.

2. La presentació de la declaració, en els supòsits en què hi hagi l'obligació d'efectuar-la, és necessària per obtenir devolucions per raó dels pagaments a compte efectuats.

3. Els models de declaració, els aprova el ministre d'Economia i Hisenda, que estableix la forma i els terminis de presentació, així com els supòsits i les condicions de presentació de les declaracions per mitjans telemàtics.

El ministre d'Economia i Hisenda pot establir, per raons fonamentades, els terminis especials de declaració per a una classe determinada dels contribuents o per a les zones territorials que s'assenyalin.

Els contribuents han d'emplenar totes les dades que contenen les declaracions que els afectin, i presentar-les juntament amb els documents i els justificants que s'estableixin, en els llocs i els terminis que determini el ministre d'Economia i Hisenda.

4. En cas d'optar per tributar conjuntament la declaració ha de ser subscripta i presentada pels membres de la unitat familiar majors d'edat, que actuen en representació dels fills que hi estan integrats, en els termes de l'article 44 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària.

Article 60. *Autoliquidació i ingrés.*

1. Els contribuents que estiguin obligats a declarar per aquest impost, en el moment de presentar la seva declaració, han de determinar el deute tributari corresponent i ingressar-lo al lloc, de la forma i en els terminis determinats pel ministre d'Economia i Hisenda.

2. L'ingrés de l'import resultant de l'autoliquidació es pot fraccionar, sense cap interès ni recàrrec, en dues parts: la primera, del 60 per 100 de l'import, en el moment de presentar la declaració, i la segona, del 40 per 100 restant, en el termini que es determini segons el que estableix l'apartat anterior.

Per gaudir d'aquest benefici cal que la declaració es presenti dins el termini establert. No es pot fraccionar, segons el procediment que estableix el paràgraf anterior, l'ingrés de les declaracions liquidacions complementàries.

3. El pagament del deute tributari es pot fer mitjançant el lliurament de béns que integrin el patrimoni històric espanyol que estiguin inscrits en l'Inventari general de béns mobles o al Registre general de béns d'interès cultural, d'acord amb el que disposa l'article 73 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol.

Article 61. *Fraccionament en els supòsits de defunció i pèrdua de la residència a Espanya.*

1. En el cas de defunció del contribuent que preveu l'article 14.4 de la Llei de l'impost, totes les rendes pendents d'imputació s'han d'integrar a la base imposable de l'últim període impositiu que s'hagi de declarar per aquest impost.

2. En cas que el contribuent perdi la seva condició per canvi de residència, d'acord amb el que preveu l'article 14.3 de la Llei de l'impost, totes les rendes pendents d'imputació s'han d'integrar a la base imposable corresponent a l'últim període que s'hagi de declarar per aquest impost, i, si s'escau, s'ha de fer la declaració liquidació complementària, sense sanció, ni interessos de demora ni cap recàrrec, en el termini de tres mesos des que el contribuent perdi la seva condició per canvi de residència.

3. En aquests supòsits, els successors del causant o el contribuent poden sol·licitar el fraccionament de la part de deute tributari corresponent a les rendes esmentades, calculat aplicant-hi el tipus que regula l'article 67.2 de la Llei de l'impost.

4. El fraccionament es regeix per les normes que preveu el capítol VII, títol primer del llibre I del Reglament general de recaptació, amb les especialitats següents:

a) Les sol·licituds s'han de formular dins el termini reglamentari de declaració.

b) El sol·licitant ha d'oferir garantia en forma d'aval solidari d'entitat de crèdit o societat de garantia recíproca, en els termes que preveu el Reglament general de recaptació.

c) En cas de concessió del fraccionament sol·licitat, la quantia i el termini de cada fracció es concedeix en funció dels períodes impositius a què correspondria imputar les rendes esmentades en cas que la defunció o la pèrdua de la condició de contribuent no s'hagi produït, amb el límit de quatre anys. La part corresponent a períodes que superin aquest límit s'imputa per parts iguals durant el període de fraccionament.

Article 62. *Comunicació de dades pel contribuent i sol·licitud de devolució.*

1. Els contribuents que no estiguin obligats a presentar declaració per l'impost poden obtenir la devolució de l'excés de les retencions i dels ingressos a compte suportats sobre la quota líquida total de l'impost minorada en l'import de les deduccions per doble imposició de dividendes i internacional, mitjançant, si s'escau, la presentació d'una comunicació dirigida a l'Administració tributària en què se sol·liciti la devolució que sigui procedent.

Els models de comunicació són aprovats pel president de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, el qual ha d'establir el termini i el lloc de presentació i els supòsits en què és procedent. Així mateix, ha de determinar els supòsits i les condicions de presentació de les comunicacions per mitjans telemàtics i els casos en què les dades comunicades s'entenen subsistents per a anys successius, si el contribuent no en comunica la variació.

La comunicació pot anar precedida de la tramesa al contribuent de les dades que constin prèviament en poder de l'Administració tributària i afectin la determinació de la quota a què es refereix el paràgraf anterior.

2. L'Administració tributària, si s'escau, a la vista de la comunicació rebuda, de les dades i els antecedents que tingui en poder seu i dels justificants que hagi aportat el contribuent amb la comunicació o els requerits a aquest efecte, ha d'efectuar d'ofici, si escau, la devolució de l'excés de les retencions i els ingressos a compte suportats sobre la quota a què es refereix l'apartat 1 anterior.

3. La devolució s'ha d'efectuar en el termini que hi ha entre la presentació de la comunicació, o l'obertura del període de presentació de comunicacions, quan no sigui preceptiva aquesta presentació, i els dos mesos següents al terme del període esmentat. A efectes merament informatius, s'ha de notificar als contribuents, per correu ordinari o per via telemàtica, el resultat dels càlculs efectuats per a la determinació de l'import de la devolució.

Rebuda la devolució o, si s'escau, transcorregut el termini per efectuar-la, els contribuents poden sol·licitar, dins els tres mesos següents, que l'Administració efectui una liquidació provisional, d'acord amb el que preveuen l'article 84.2 de la Llei de l'impost i la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària. La notificació no pot implicar cap obligació a càrrec del contribuent diferent de la restitució del que s'ha retornat prèviament més l'interès de demora a què es refereix l'article 58.2.c) de la Llei general tributària. També queden subjectes a aquest mateix règim els contribuents que hagin obtingut devolucions superiors a les que els corresponguin.

4. Sens perjudici del que disposa el paràgraf segon de l'apartat 3 anterior, transcorregut el termini que té l'Administració tributària per fer la devolució sense que se n'hagi ordenat el pagament, per una causa imputable a l'Administració tributària, a la quantitat pendent de devolució s'ha d'aplicar l'interès de demora a què es refereix l'article 58.2.c) de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, des de l'endemà de l'acabament d'aquest termini i fins a la data en què se n'ordeni el pagament, sense necessitat que el contribuent ho reclami.

Article 63. *Devolucions d'ofici.*

1. Les devolucions a què es refereixen els articles 81 i 85 de la Llei de l'impost s'han de fer per transferència bancària.

2. El ministre d'Economia i Hisenda pot autoritzar les devolucions a què es refereix l'apartat anterior per xec barrat o nominatiu quan concorrin circumstàncies que ho justifiquin.

Article 64. *Col·laboració externa en la presentació i la gestió de declaracions i comunicacions.*

1. L'Agència Estatal d'Administració Tributària pot fer efectiva la col·laboració social en la presentació de declaracions i comunicacions per aquest impost per mitjà d'acords amb les comunitats autònomes i altres administracions públiques, amb entitats, institucions i organismes representatius de sectors o interessos socials, laborals, empresarials o professionals, o bé directament amb empreses, en relació amb la prestació d'aquests serveis als seus treballadors.

2. Els acords a què es refereix l'apartat anterior es poden referir, entre altres, als aspectes següents:

- Campanyes d'informació i difusió.
- Assistència en la realització de declaracions i comunicacions i en la seva formalització correcta i veraç.

c) Remissió de declaracions i comunicacions a l'Administració tributària.

d) Esmena de defectes, amb l'autorització prèvia dels contribuents.

e) Informació de l'estat de tramitació de les devolucions d'ofici, amb l'autorització prèvia dels contribuents.

3. L'Agència Estatal d'Administració Tributària ha de proporcionar l'assistència tècnica necessària per al desenvolupament de les actuacions indicades sens perjudici d'oferir els serveis esmentats amb caràcter general als contribuents.

4. Mitjançant una ordre del ministre d'Economia i Hisenda s'han d'establir els supòsits i les condicions en què les entitats que hagin subscrit els acords esmentats poden presentar per mitjans telemàtics declaracions, comunicacions, declaracions liquidacions o qualsevol altre document exigint per la normativa tributària, en representació de terceres persones.

Aquesta ordre també pot preveure que altres persones o entitats accedeixin al sistema esmentat de presentació per mitjans telemàtics en representació de terceres persones.

CAPÍTOL II

Obligacions formals, comptables i registrals

Article 65. *Obligacions formals, comptables i registrals.*

1. Els contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques estan obligats a conservar, durant el termini màxim de prescripció, els justificants i els documents acreditatius de les operacions, les rendes, les despeses, els ingressos, les reduccions i les deduccions de qualsevol mena que hagin de constar en les seves declaracions, a aportar-los juntament amb les declaracions i les comunicacions de l'impost, quan així s'estableixi, i a exhibir-los davant els òrgans competents de l'Administració tributària, quan siguin requerits a aquest efecte.

2. Els contribuents que exerceixin activitats empresarials el rendiment de les quals es determini en la modalitat normal del règim d'estimació directa estan obligats a portar una comptabilitat ajustada al que disposa el Codi de comerç.

3. No obstant el que disposa l'apartat anterior, quan l'activitat empresarial efectuada no tingui caràcter mercantil, d'acord amb el Codi de comerç, les obligacions comptables s'han de limitar a la tenidoria dels llibres de registre següents:

- Llibre de registre de vendes i ingressos.
- Llibre de registre de compres i despeses.
- Llibre de registre de béns d'inversió.

4. Els contribuents que duguin a terme activitats empresarials el rendiment de les quals es determini en la modalitat simplificada del règim d'estimació directa estan obligats a la tenidoria dels llibres que assenyalen l'apartat anterior.

5. Els contribuents que exerceixin activitats professionals el rendiment de les quals es determini en règim d'estimació directa, en qualsevol de les seves modalitats, estan obligats a portar els llibres de registre següents:

- Llibre de registre d'ingressos.
- Llibre de registre de despeses.
- Llibre de registre de béns d'inversió.
- Llibre de registre de provisions de fons i bestretes.

6. Els contribuents que exerceixin activitats econòmiques que determinin el seu rendiment net mitjançant

el règim d'estimació objectiva han de conservar, numerades per ordre de dates i agrupades per trimestres, les factures emeses d'acord al que preveu el Reial decret 2402/1985, de 18 de desembre, pel qual es regula el fet d'haver d'expedir i lliurar factures que incumbeix als empresaris i als professionals, i les factures o els justificants documentals d'un altre tipus rebuts. També han de conservar els justificants dels signes, els índexs o els mòduls aplicats de conformitat amb el que, si s'escau, prevegi l'ordre ministerial que els aprovi.

7. Els contribuents acollits a aquest règim que dedueixin amortitzacions estan obligats a portar un llibre de registre de béns d'inversió. A més, per les activitats el rendiment net de les quals es determini tenint en compte el volum d'operacions, han de portar un llibre de registre de vendes o ingressos.

8. Les entitats en règim d'atribució de rendes que exerceixin activitats econòmiques només han de portar uns llibres obligatoris corresponents a l'activitat efectuada, sens perjudici de l'atribució de rendiments que correspongui efectuar en relació amb els seus socis, els hereus, els comuns o els partícips.

9. S'autoritza el ministre d'Economia i Hisenda per determinar la manera de portar els llibres de registre a què es refereix aquest article.

10. Els contribuents que portin la comptabilitat d'acord al que preveu el Codi de comerç no estan obligats a portar els llibres de registre establerts en els apartats anteriors d'aquest article.

11. Els contribuents que exerceixin activitats econòmiques poden optar per expressar en euros les anotacions als llibres de registre que estableixen els apartats anteriors d'aquest article. Aquesta opció té caràcter irrevocable.

Article 66. *Altres obligacions formals d'informació.*

1. Les entitats que concedeixin préstecs hipotecaris per a l'adquisició d'habitatges han de presentar en els trenta primers dies naturals del mes de gener de l'any immediatament següent una declaració informativa d'aquests préstecs, amb identificació, amb nom i cognoms i número d'identificació fiscal, dels prestataris, import total del préstec, quantitats que aquests hagin satisfet durant l'exercici en concepte d'interessos i d'amortització del capital i indicació de l'any de constitució del préstec i del seu període de durada.

2. Les entitats perceptores de donatius que donin dret a deducció per aquest impost han de presentar, en els trenta primers dies naturals del mes de gener de l'any immediatament següent, una declaració informativa de donacions, en què, a més de les seves dades d'identificació i de la indicació de si es troben o no acollides al règim de deduccions que estableix la Llei 30/1994, de 24 de novembre, de fundacions i incentius fiscals a la participació privada en activitats d'interès general, es pot exigir que constin les dades següents referides als donants:

- a) Nom i cognoms.
- b) Número d'identificació fiscal.
- c) Import del donatiu.

d) Inclusió o no del donatiu en les activitats o els programes prioritars de mecenatge que assenyali la Llei de pressupostos generals de l'Estat.

3. Les entitats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva han de presentar, en els trenta primers dies naturals del mes de gener de l'any immediatament següent, la declaració informativa de les alienacions d'accions o participacions dutes a terme pels socis o els partícips, i es pot exigir que hi constin les dades següents:

a) Nom, cognoms i número d'identificació fiscal del soci o el partípic.

b) Valor d'adquisició i d'alienació de les accions o les participacions.

c) Període de permanència de les accions o les participacions en poder del soci o el partípic.

4. Les declaracions informatives a què es refereixen els apartats anteriors s'han d'efectuar en la forma i el lloc que determini el ministre d'Economia i Hisenda, que pot determinar el procediment i les condicions en què sigui procedent de presentar-la en suport directament llegible per ordinador o per mitjans telemàtics.

CAPÍTOL III

Acreditació de la condició de minusvàlid

Article 67. *Acreditació de la condició de minusvàlid i de la necessitat d'ajut d'una altra persona o de l'existència de dificultats de mobilitat.*

1. Als efectes de l'impost sobre la renda de les persones físiques, tenen la consideració de minusvàlids els contribuents que tinguin un grau de minusvalidesa igual o superior al 33 per 100.

El grau de minusvalidesa s'ha d'acreditar mitjançant un certificat o una resolució expedit per l'Institut de Migracions i Serveis Socials o l'òrgan competent de les comunitats autònomes. No obstant això, es consideren afectats per una minusvalidesa igual o superior al 33 per 100 els pensionistes de la Seguretat Social als quals s'hagi reconegut una pensió d'incapacitat permanent en el grau d'incapacitat permanent total, absoluta o gran invalidesa.

2. A efectes de la reducció dels rendiments del treball que preveu l'últim paràgraf de l'article 18.1 de la Llei de l'impost, el contribuents minusvàlids han d'acreditar la necessitat d'ajut de terceres persones per desplaçar-se al seu lloc de treball o per ocupar-lo, o la mobilitat reduïda per utilitzar mitjans de transport col·lectiu, mitjançant un certificat o una resolució de l'Institut de Migracions i Serveis Socials o l'òrgan competent de les comunitats autònomes en matèria de valoració de les minusvalideses, sobre la base del dictamen emès pels equips de valoració i orientació que en depenguin.

CAPÍTOL IV

Declaracions complementàries

Article 68. *Termini de presentació de declaracions complementàries.*

1. Quan el contribuents perdi l'exempció de la indemnització per acomiadament o cessament a què es refereix l'article 1 d'aquest Reglament, ha de presentar la declaració liquidació complementària, amb la inclusió dels interessos de demora, en el termini que hi hagi entre la data en què torni a prestar serveis i l'acabament del termini reglamentari de declaració corresponent al període impositiu en què es produeixi aquesta circumstància.

2. A efectes del que preveu l'article 31.5, lletres e) i g), de la Llei de l'impost, quan el contribuents adquireixi els elements patrimonials o els valors o les participacions homogenis posteriorment a l'acabament del termini reglamentari de declaració del període impositiu en què hagi computat la pèrdua patrimonial derivada de la transmissió, ha de presentar la declaració liquidació complementària, amb la inclusió dels interessos de demora, en el termini que hi hagi entre la data en què es produeixi

l'adquisició i l'acabament del termini reglamentari de declaració corresponent al període impositiu en què es dugui a terme l'adquisició.

TÍTOL VI

Pagaments a compte

CAPÍTOL I

Retencions i ingressos a compte. Normes generals

Article 69. *Obligació d'efectuar retencions i ingressos a compte de l'impost sobre la renda de les persones físiques.*

1. Les persones o les entitats que preveu l'article 71 d'aquest Reglament que satisfacin o abonin les rendes que preveu l'article 70, estan obligades a retenir i ingressar en el Tresor, en concepte de pagament a compte de l'impost sobre la renda de les persones físiques corresponent al perceptor, d'acord amb les normes d'aquest Reglament.

També hi ha l'obligació de retenir en les operacions de transmissió d'actius financers i de transmissió o reembossament d'accions o participacions d'institucions d'inversió col·lectiva, en les condicions que estableix aquest Reglament.

2. Quan aquestes rendes se satisfacin o s'abonin en espècie, les persones o les entitats que esmenta l'apartat anterior estan obligades a fer un ingrés a compte, en concepte de pagament a compte de l'impost sobre la renda de les persones físiques corresponent al perceptor, d'acord amb les normes d'aquest Reglament.

3. A efectes del que preveu aquest Reglament, les referències al retenidor també s'entenen efectuades a l'obligat a fer ingressos a compte, quan es tracti de la regulació conjunta d'ambdós pagaments a compte.

Article 70. *Rendes subjectes a retenció o ingrés a compte.*

1. Estan subjectes a retenció o ingrés a compte les rendes següents:

- a) Els rendiments del treball.
- b) Els rendiments del capital mobiliari.
- c) Els rendiments de les activitats econòmiques següents:

Els rendiments d'activitats professionals.
Els rendiments d'activitats agrícoles i ramaderes.

d) Els guanys patrimonials obtinguts com a conseqüència de les transmissions o els reembossaments d'accions i participacions representatives del capital o el patrimoni de les institucions d'inversió col·lectiva.

2. També estan subjectes a retenció o ingrés a compte les rendes següents, independentment de la seva qualificació:

a) Els rendiments procedents de l'arrendament o el subarrendament d'immobles urbans.

A aquests efectes, les referències a l'arrendament també s'entenen efectuades al subarrendament.

b) Els rendiments procedents de la propietat intel·lectual, industrial, de la prestació d'assistència tècnica, de l'arrendament de béns mobles, negocis o mines, del subarrendament sobre els béns anteriors i els procedents de la cessió del dret a l'explotació del dret d'imatge.

c) Els premis que es lliurin com a conseqüència de la participació en jocs, concursos, rifes o combinacions aleatòries, estiguin o no vinculats a l'oferta, la promoció o la venda de determinats béns, productes o serveis.

3. No és obligatori efectuar la retenció o l'ingrés a compte sobre les rendes següents:

a) Les rendes exemptes i les dietes i les despeses de viatge exceptuades de gravamen.

b) Els rendiments dels valors emesos pel Banc d'Espanya que constitueixin instrument regulador d'intervenció en el mercat monetari i els rendiments de les lletres del Tresor.

No obstant això, les entitats de crèdit i altres institucions financeres que formalitzin amb els seus clients contractes de comptes basats en operacions sobre lletres del Tresor estan obligades a retenir respecte dels rendiments obtinguts pels titulars d'aquests comptes.

c) Les primes de conversió d'obligacions en accions.

d) Els rendiments de comptes a l'exterior satisfets o abonats per establiments permanents a l'estranger d'entitats de crèdit i establiments financers residents a Espanya.

e) Els dividendes o les participacions en beneficis que procedeixin de períodes impositius durant els quals l'entitat que els distribueix estava en règim de transparència fiscal.

f) Els rendiments derivats de la transmissió o el reembossament d'actius financers amb rendiment explícit, sempre que compleixin els requisits següents:

1r Que estiguin representats mitjançant anotacions en compte.

2n Que es negociïn en un mercat secundari oficial de valors espanyol.

Les entitats financeres que intervinguin en la transmissió, l'amortització o el reembossament d'aquests actius financers estan obligades a calcular el rendiment imputable al titular del valor i a informar-ne tant el titular com l'Administració tributària, a la qual han de proporcionar les dades corresponents a les persones que intervinguin en les operacions abans esmentades.

Es faculta el ministre d'Economia i Hisenda per establir el procediment per fer efectiva l'exclusió de retenció que regula aquesta lletra.

No obstant el que assenyalava el paràgraf f), les entitats de crèdit i altres institucions financeres que formalitzin amb els seus clients contractes de comptes basats en operacions sobre els valors anteriors estan obligades a retenir respecte dels rendiments obtinguts pels titulars d'aquests comptes.

També està subjecta a retenció la part del preu que equivalgui al cupó corregut en les transmissions d'actius financers efectuades dins els trenta dies immediatament anteriors al venciment del cupó, quan es compleixin els requisits següents:

1r Que l'adquirent sigui una persona o una entitat no resident en el territori espanyol o sigui subjecte passiu de l'impost sobre societats.

2n Que els rendiments explícits derivats dels valors transmesos estiguin exceptuats de l'obligació de retenir en relació amb l'adquirent.

g) Els premis que es lliurin com a conseqüència de jocs organitzats a l'empara del que preveu el Reial decret llei 16/1977, de 25 de febrer, pel qual es regulen els aspectes penals, administratius i fiscals dels jocs de sort, envit o atzar i apostes, així com aquells la base de retenció dels quals no sigui superior a 50.000 pessetes.

h) Els rendiments procedents de l'arrendament o el subarrendament d'immobles urbans en els casos següents:

1r Quan es tracti de l'arrendament d'un habitatge per part d'empreses per als seus treballadors.

2n Quan les rendes satisfetes per l'arrendatari a un mateix arrendador no superin les 150.000 pessetes anuals.

3r Quan l'arrendador estigui obligat a tributar per algun dels epígrafs del grup 861 de la secció primera de les tarifes de l'impost sobre activitats econòmiques, aprovades pel Reial decret legislatiu 1175/1990, de 28 de setembre, i no resulti quota zero, o bé per algun altre epígraf que faculti per a l'activitat d'arrendament o subarrendament de béns immobles urbans, quan, aplicant al valor cadastral dels immobles destinats a l'arrendament o el subarrendament les regles per determinar la quota que estableixen els epígrafs del grup esmentat 861, no resulti quota zero.

A aquests efectes, l'arrendador ha d'acreditar davant l'arrendatari el compliment de l'obligació esmentada, en els termes que estableixi el ministre d'Economia i Hisenda.

Article 71. *Obligats a retenir o ingressar a compte.*

1. Amb caràcter general, estan obligats a retenir o ingressar a compte, quan satisfacin rendes sotmeses a aquesta obligació:

a) Les persones jurídiques i altres entitats, incloses les comunitats de propietaris i les entitats en règim d'atribució de rendes.

b) Els contribuents que exerceixin activitats econòmiques, quan satisfacin rendes en l'exercici de les seves activitats.

c) Les persones físiques, jurídiques i altres entitats no residents en el territori espanyol que hi operin mitjançant un establiment permanent.

d) Les persones físiques, jurídiques i altres entitats no residents en el territori espanyol que hi operin sense mediació d'un establiment permanent, quant als rendiments del treball que satisfacin, així com respecte d'altres rendiments sotmesos a retenció o ingrés a compte que constitueixin una despesa deduïble per a l'obtenció de les rendes a què es refereix l'article 23.2 de la Llei 41/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de no residents i normes tributàries.

No es considera que una persona o una entitat satisfà rendes quan es limiti a fer una simple mediació de pagament.

S'entén per simple mediació de pagament l'abonament d'una quantitat per compte i ordre d'un tercer.

No es consideren operacions de simple mediació de pagament les que s'especifiquen a continuació. En conseqüència, les persones i les entitats abans assenyalades estan obligades a retenir i ingressar en els supòsits següents:

1r Quan siguin dipositàries de valors estrangers propietat de residents en el territori espanyol o tinguin a càrrec seu la gestió de cobrament de les rendes derivades d'aquests valors, sempre que aquestes rendes no hagin suportat una retenció prèvia a Espanya.

2n Quan satisfacin al seu personal prestacions per compte de la Seguretat Social.

3r Quan satisfacin al seu personal quantitats desembossades per tercers en concepte de propina, retribució pel servei o altres de similars.

4t Tractant-se de cooperatives agràries, quan distribueixin o comercialitzin els productes procedents de les explotacions dels seus socis.

2. En particular:

a) Estan obligats a retenir les entitats residents o els establiments permanents on prestin els seus serveis els contribuents quan es satisfacin a aquests contribuents rendiments del treball per una altra entitat, resident o no resident, vinculada amb aquelles en els termes que preveu l'article 16 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, o pel titular a l'estranger de l'establiment permanent que radiqui en el territori espanyol.

b) En les operacions sobre actius financers estan obligats a retenir:

1r En els rendiments obtinguts en l'amortització o el reembossament d'actius financers, la persona o l'entitat emissora. No obstant això, en cas que s'encomani a una entitat financera la materialització d'aquestes operacions, l'obligat a retenir és l'entitat financera encarregada de l'operació.

Quan es tracti d'instruments de gir convertits després de la seva emissió en actius financers, al seu venciment està obligat a retenir el fedatari públic o la institució financera que intervingui en la seva presentació al cobrament.

2n En els rendiments obtinguts en la transmissió d'actius financers, inclosos els instruments de gir a què es refereix l'apartat anterior, quan es canalitzi per mitjà d'una o diverses institucions financeres, el banc, la caixa o l'entitat financera que actuï per compte del transmissent.

A efectes del que disposa aquest apartat, s'entén que actua per compte del transmissent el banc, la caixa o l'entitat financera que rebí d'aquell l'ordre de venda dels actius financers.

3r En els casos que no preveuen els apartats anteriors, el fedatari públic que ha d'intervenir obligatòriament en l'operació.

c) En les transmissions de valors del deute de l'Estat ha de fer la retenció l'entitat gestora del Mercat de Deute Públic en Anotacions que intervingui en la transmissió.

d) En les transmissions o els reembossaments d'accions o participacions representatives del capital o el patrimoni de les institucions d'inversió col·lectiva, han de fer la retenció o l'ingrés a compte les persones o les entitats següents:

1r En el cas de reembossament de les participacions de fons d'inversió, les societats gestores.

2n En el cas de la transmissió d'accions representatives del capital de societats d'inversió mobiliària de capital variable, quan aquesta actuï de contrapartida, les entitats dipositàries.

3r En el cas d'institucions d'inversió col·lectiva domiciliades a l'estranger, les entitats comercialitzadores o els mitjancers facultats per a la comercialització de les accions o les participacions d'aquelles i, subsidiàriament, l'entitat o les entitats encarregades de col·locar o distribuir els valors entre els subscriptors potencials, quan efectuin el reembossament.

4t En els supòsits en què no sigui procedent efectuar la retenció d'acord amb els apartats anteriors, està obligat a fer un pagament a compte el soci o el partícip que efectuï la transmissió o obtingui el reembossament. Aquest pagament a compte s'efectua d'acord amb les normes que contenen els articles 89, 90 i 91 d'aquest Reglament.

Article 72. *Import de la retenció o l'ingrés a compte.*

1. L'import de la retenció és el resultat d'aplicar a la base de retenció el tipus de retenció que correspongui, d'acord amb el que preveu el capítol II següent. La base de retenció és la quantia total que se satisfaci o s'aboni,

sens perjudici del que disposen l'article 86 per als rendiments de capital mobiliari i l'article 90 per als guanys patrimonials derivats de les transmissions o els reembossaments d'accions o participacions d'institucions d'inversió col·lectiva.

2. L'import de l'ingrés a compte que correspongui fer per les retribucions en espècie és el resultat d'aplicar al seu valor, determinat segons les normes que conté aquest Reglament, el percentatge que correspongui, d'acord amb el que preveu el capítol III següent.

Article 73. Naixement de l'obligació de retenir o d'ingressar a compte.

1. Amb caràcter general, l'obligació de retenir neix en el moment en què se satisfacin o s'abonin les rendes corresponents.

2. En els supòsits de rendiments del capital mobiliari i guanys patrimonials derivats de la transmissió o el reembossament d'accions i participacions d'institucions d'inversió col·lectiva, cal atènyer-se al que preveuen, respectivament, els articles 87 i 91 d'aquest Reglament.

Article 74. Imputació temporal de les retencions o els ingressos a compte.

Els contribuents han d'imputar les retencions o els ingressos a compte al període en què s'imputin les rendes sotmeses a retenció o ingrés a compte, amb independència del moment en què s'hagin efectuat.

CAPÍTOL II

Càlcul de les retencions

SECCIÓ 1a RENDIMENTS DEL TREBALL

Article 75. Import de les retencions sobre rendiments del treball.

1. La retenció que s'ha d'aplicar sobre els rendiments del treball és el resultat d'aplicar a la quantitat total de les retribucions que se satisfacin o s'abonin el tipus de retenció que correspongui dels següents:

1r Amb caràcter general, el tipus de retenció que resulti segons l'article 80 d'aquest Reglament.

2n El 40 per 100 per a les retribucions que es percebin per la condició d'administradors i membres dels consells d'administració, de les juntes que n'exerceixin les funcions i altres membres d'altres òrgans representatius.

3r El 20 per 100 per als rendiments derivats d'impartir cursos, conferències, col·loquis, seminaris i similars, o derivats de l'elaboració d'obres literàries, artístiques o científiques, sempre que es cedeixi el dret a la seva explotació.

2. El tipus de retenció resultant dels anteriors s'ha de dividir per dos quan es tracti de rendiments del treball obtinguts a Ceuta i Melilla, que es beneficiïn de la deducció que preveu l'article 55.4 de la Llei de l'impost.

Article 76. Límit quantitatiu que exclou de l'obligació de retenir.

1. No s'ha de fer cap retenció sobre els rendiments del treball la quantitat dels quals, determinada segons

el que preveu l'article 78.2 del present Reglament, no superi l'import anual que correspongui segons el quadre següent:

Situació del contribuent	Nombre de fills i altres descendents		
	0	1	2 o més
Primer contribuent solter, vidu, divorciat o separat legalment	—	1.675.000	1.850.000
Segon contribuent amb cònjuge a càrrec	1.675.000	1.850.000	2.025.000
Tercer contribuent sense cònjuge a càrrec i altres situacions	1.250.000	1.350.000	1.450.000

A efectes de l'aplicació del que preveu el quadre anterior, s'entén per fills i altres descendents aquells que donen dret al mínim familiar que preveu l'article 40.3 de la Llei de l'impost.

Quant a la situació del contribuent, aquesta pot ser una de les tres següents:

1a Contribuent solter, vidu, divorciat o separat legalment. Es tracta del contribuent solter, vidu, divorciat o separat legalment amb descendents, quan tingui dret al mínim personal incrementat a què es refereix l'article 70.2.3r de la Llei de l'impost per a les unitats familiars monoparentals.

2a Contribuent amb cònjuge a càrrec. Es tracta del contribuent casat i no separat legalment, el cònjuge del qual no obtingui rendes anuals superiors a 100.000 pessetes, incloses les exemptes.

3a Contribuent sense cònjuge a càrrec i altres situacions. Inclou tres tipus de situacions:

a) El contribuent casat, i no separat legalment, el cònjuge del qual obtingui rendes anuals superiors a 100.000 pessetes, incloses les exemptes.

b) El contribuent solter, vidu, divorciat o separat legalment, sense descendents o amb descendents al seu càrrec, quan, en aquest últim cas, no tingui dret als imports incrementats del mínim personal perquè es dona la circumstància de convivència a què es refereix l'article 70.2.3r de la Llei de l'impost.

c) Els contribuents que no manifestin estar en cap de les situacions 1a i 2a anteriors.

2. Els imports que preveu el quadre anterior s'incrementen en 100.000 pessetes, en el cas de pensions o d'havers passius del règim de Seguretat Social i de classes passives, i en 200.000 pessetes per a prestacions o subsidis per desocupació.

3. El que disposen els apartats anteriors no és aplicable quan corresponguin els tipus fixos de retenció, en els casos a què es refereixen els apartats 1r, 2n i 3r de l'article 75, i quan hi hagi els tipus mínims de retenció a què es refereix l'article 80.2 del present Reglament.

Article 77. Procediment general per determinar l'import de la retenció.

Per calcular les retencions sobre rendiments del treball, a les quals es refereix l'article 75.1.1r d'aquest Reglament, s'han de fer, successivament, les operacions següents:

1a S'ha de determinar, d'acord amb el que preveu l'article 78 d'aquest Reglament, la base per calcular el tipus de retenció.

2a S'ha de determinar, d'acord amb el que preveu l'article 79 d'aquest Reglament, la quota de retenció.

3a S'ha de determinar el tipus de retenció tal com preveu l'article 80 d'aquest Reglament.

4a L'import de la retenció és el resultat d'aplicar el tipus de retenció a la quantitat total de les retribucions que se satisfacin o s'abonin, exclosos els endarreriments que correspongui imputar a exercicis anteriors i tenint en compte les regularitzacions que siguin procedents d'acord l'article 81 d'aquest Reglament. Als endarreriments, se'ls ha d'aplicar el tipus fix del 18 per 100.

Article 78. Base per calcular el tipus de retenció.

1. La base per calcular el tipus de retenció és el resultat de minorar la quantitat total de les retribucions del treball, determinada segons el que disposa l'apartat següent, en els conceptes que preveu l'apartat 3 d'aquest article.

2. La quantitat total de les retribucions del treball es calcula d'acord amb les regles següents:

1a Regla general: amb caràcter general, s'ha de prendre la quantitat total, dinerària o en espècie, que, d'acord amb les normes o les clàusules contractuals aplicables i altres circumstàncies previsibles, hagi de percebre normalment el contribuïent durant l'any natural, llevat de les contribucions empresarials als plans de pensions i a les mutualitats de previsió social que redueixin la base imposable del contribuïent, així com als endarreriments que correspongui imputar a exercicis anteriors. A aquests efectes, les retribucions en espècie es computen pel seu valor, determinat d'acord amb el que estableix l'article 44 de la Llei de l'impost, sense incloure-hi l'import de l'ingrés a compte.

La quantitat total anual ha d'incloure tant les retribucions fixes com les variables previsibles. L'import de les variables no pot ser inferior al de les obtingudes durant l'any anterior, llevat que concorrin circumstàncies que permetin acreditar de manera objectiva un import inferior.

2a Regles específiques:

a) Quan es tracti de treballadors manuals que percebin les seves retribucions per peonades o jornals diaris, conseqüència d'una relació esporàdica i diària amb l'ocupador, s'ha de prendre com a quantitat de les retribucions el resultat de multiplicar per 100 l'import de la peonada o el jornal diari.

b) Quan es tracti de tripulacions d'embarcacions de pesca i les seves retribucions consisteixin, totalment o parcialment, en una participació en el valor de la pesca capturada, la quantitat total de les retribucions es fixa d'acord amb les regles següents:

1r Si es perceben salaris mínims garantits i, a més, una participació sobre el valor de la pesca capturada, en funció de l'import anual del salari mínim garantit que preveu la normativa sectorial aplicable. Els salaris mínims garantits que regeixin a cada moment en els diferents ports pesquers s'han de multiplicar pels coeficients que, segons la seva categoria, figuren a la taula següent:

Categoria	Coeficient
Persona, amb títol o sense, que compleixi la funció de pràctic de pesca, també anomenat patró de pesca	4,00
Persona que, amb una titulació suficient per despatxar o portar el comandament del vaixell, té la responsabilitat de les màquines (maquinista naval en cap o mecànic naval major amb la seva prefectura)	3,00
Resta d'oficials amb una titulació necessària per despatxar el vaixell	2,00
Altra tripulació a bord	1,50

2n Si l'estructura salarial està integrada exclusivament per una participació en el valor de la pesca capturada, en funció de les remuneracions anuals estimades a efectes del que estableix el Decret 2864/1974, de 30 d'agost, text refós del règim especial dels treballadors del mar.

3. La quantitat total de les retribucions de treball, dineràries i en espècie, calculades d'acord a l'apartat anterior, s'ha de minorar en els imports següents:

a) En les reduccions que preveu l'article 17.2 de la Llei de l'impost en funció del termini de generació dels rendiments.

b) En les cotitzacions a la Seguretat Social, a les mutualitats generals obligatòries de funcionaris, les detracions per drets passius i cotitzacions a col·legis d'orfes o entitats similars, a què es refereixen les lletres a), b) i c) de l'article 17.3 de la Llei de l'impost.

c) En les reduccions sobre el rendiment net a què es refereix l'article 18 de la Llei de l'impost. Per al còmput d'aquestes reduccions el pagador només ha de tenir en compte la quantitat del rendiment net del treball resultant de les minorcions que preveuen les dues lletres anteriors.

d) En l'import del mínim personal i del mínim familiar per descendents, inclòs el cas dels discapacitats, a què es refereix l'article 40 de la Llei de l'impost, en els termes i les condicions que preveu, sense que sigui aplicable cap dels mínims personals incrementats a què es refereix l'article 70.2 de la Llei de l'impost. A aquests efectes, l'edat del perceptor i dels descendents que donin dret a minoració s'entén referida a la data de meritació de l'impost, i es tenen en compte, a més, les especialitats següents:

1r El retenidor no ha de tenir en compte la circumstància que preveu el número 2n de l'apartat 3 de l'article 40 de la Llei de l'impost.

2n Els descendents es computen en tot cas per meitat.

e) En l'import que sigui procedent, segons les circumstàncies següents:

Quan es tracti de contribuïents que percebin pensions i havers passius del règim de Seguretat Social i de classes passives, o que tinguin més de dos descendents que donin dret a l'aplicació del mínim familiar que preveu l'article 40.3 de la Llei de l'impost, 100.000 pessetes.

Quan siguin prestacions o subsidis per desocupació, 200.000 pessetes.

Aquestes reduccions són compatibles entre si.

f) Quan el perceptor de rendiments del treball estigui obligat a satisfer per resolució judicial una pensió compensatòria al seu cònjuge, l'import d'aquesta pensió pot disminuir la quantitat resultant del que disposen les lletres anteriors. Amb aquesta finalitat, el contribuïent ha de posar en coneixement del seu pagador aquestes circumstàncies, tal com preveu l'article 82 d'aquest Reglament, i hi ha d'adjuntar un testimoni literal de la resolució judicial que hagi determinat la pensió.

Article 79. Quota de retenció.

1. Amb caràcter general, la quota de retenció s'obté aplicant a la base per calcular el tipus de retenció, sempre

que aquesta sigui positiva, els percentatges que s'indiquen a l'escala següent:

Base per calcular el tipus de retenció — Fins a pessetes	Quota de retenció — Pessetes	Base restant per calcular el tipus de retenció — Fins a pessetes	Percentatge
0	0	600.000	18,00
600.000	108.000	1.500.000	24,00
2.100.000	468.000	2.000.000	28,30
4.100.000	1.034.000	2.500.000	37,20
6.600.000	1.964.000	4.400.000	45,00
11.000.000	3.944.000	d'ara endavant	48,00

2. Quan el perceptor de rendiments del treball satisfaci anualitats per aliments a favor dels fills per decisió judicial, sempre que el seu import sigui inferior a la base per calcular el tipus de retenció, és procedent determinar separatament la part de quota de retenció corresponent a l'import d'aquestes anualitats i la que es refereix a la base restant per calcular el tipus de retenció. Amb aquesta finalitat, el contribuent ha de posar en coneixement del seu pagador, tal com preveu l'article 82 d'aquest Reglament, aquesta circumstància, i hi ha d'adjuntar un testimoni literal de la resolució judicial que determini l'anualitat.

3. Quan el contribuent obtingui una quantitat total de retribució, a la qual es refereix l'article 78.2 d'aquest Reglament, no superior a 3.500.000 pessetes anuals, la quota de retenció, calculada d'acord amb el que preveuen els apartats anteriors, té com a límit màxim la quantitat més petita de les dues següents:

El resultat d'aplicar el percentatge del 35 per 100 a la diferència positiva entre l'import d'aquesta quantitat i el que correspongui, segons la seva situació, dels mínims exclosos de retenció que preveu l'article 76 d'aquest Reglament.

Quan es produeixin regularitzacions, el resultat d'aplicar el percentatge del 48 per 100 sobre la quantitat total de les retribucions que se satisfacin fins a final d'any.

4. El límit del 48 per 100 anterior s'aplica a qualsevol contribuent.

Article 80. Tipus de retenció.

1. El tipus de retenció, que s'expressa amb dos decimals, s'obté multiplicant per 100 el quocient obtingut de dividir la quota de retenció per la quantitat total de les retribucions a què es refereix l'article 78.2 d'aquest Reglament. Quan la base per calcular el tipus de retenció sigui zero o negativa, el tipus de retenció és zero.

2. El tipus de retenció resultant del que disposa l'apartat anterior no pot ser inferior al 2 per 100 quan es tracti de contractes o relacions d'una durada inferior a un any, ni inferior al 20 per 100 quan els rendiments del treball derivin de relacions laborals especials de caràcter dependent.

No obstant això, no és aplicable el mínim del 20 per 100 de retenció a què es refereix el paràgraf anterior als rendiments obtinguts pels penats en les institucions penitenciàries ni als rendiments derivats de relacions laborals de caràcter especial que afectin minusvàlids.

Article 81. Regularització del tipus de retenció.

1. És procedent regularitzar el tipus de retenció en els supòsits a què es refereix l'apartat 2 següent i s'ha

de portar a terme tal com preveuen els apartats 3 i següents d'aquest article.

2. És procedent regularitzar el tipus de retenció en les circumstàncies següents:

1r Si en concloure el període previst inicialment en un contracte o relació, el treballador continua prestant els seus serveis al mateix ocupador o torna a fer-ho dins de l'any natural.

2n Si posteriorment a la suspensió del cobrament de prestacions per desocupació es reprèn el dret o es passa a percebre el subsidi per desocupació, dins l'any natural.

3r Quan en virtut de normes de caràcter general o de la normativa sectorial aplicable, o com a conseqüència de l'ascens, la promoció o el descens de categoria del treballador, i, en general, quan es produeixin durant l'any variacions en la quantitat de les retribucions o de les despeses deduïbles que s'hagin tingut en compte per determinar el tipus de retenció que s'aplicava fins a aquell moment.

4t Si en el curs de l'any natural el pensionista comença a percebre noves pensions o havers passius que s'afegeixin a les que ja percebia, o augmenta l'import d'aquestes últimes.

5è Si en el curs de l'any natural es produeix un augment en el nombre de descendents, sobrevé la condició de minusvàlid o augmenta el grau de minusvalidesa en el perceptor de rendes de treball o en els seus descendents, sempre que, d'acord amb l'article 40 de la Llei de l'impost, aquestes circumstàncies determinin un increment en el mínim personal o familiar.

6è Quan per resolució judicial el perceptor de rendiments del treball estigui obligat a satisfer una pensió compensatòria al seu cònjuge, o anualitats per aliments a favor dels fills, sempre que l'import d'aquestes últimes sigui inferior a la base per calcular el tipus de retenció.

7è Si en el curs de l'any natural el cònjuge del contribuent es deixa de considerar com a càrrec d'aquest, perquè obté rendes anuals superiors a 100.000 pessetes, incloses les exemptes.

8è Si en el curs de l'any natural el contribuent canvia de residència habitual de Ceuta o Melilla, Navarra o els territoris històrics del País Basc, a la resta del territori espanyol, o de la resta del territori espanyol a les ciutats de Ceuta o Melilla.

3. La regularització del tipus de retenció s'ha de dur a terme de la manera següent:

a) S'ha de procedir a calcular una nova quota de retenció, tenint en compte les circumstàncies que motiven la regularització.

b) Aquesta nova quota de retenció s'ha de minorar en l'import de les retencions i els ingressos a compte efectuats fins a aquell moment, d'acord amb el que preveu l'article 75.1.1r d'aquest Reglament.

c) El nou tipus de retenció s'obté multiplicant per 100 el quocient obtingut de dividir la diferència resultant de la lletra anterior per la quantitat total de les retribucions a què es refereix l'article 78.2 d'aquest Reglament que faltin fins a final d'any. Quan la base per calcular el tipus de retenció sigui zero o negativa, el tipus de retenció és zero. En aquest cas, no és procedent la restitució de les retencions efectuades anteriorment, sens perjudici que el perceptor sol·liciti posteriorment, quan sigui procedent, la devolució d'acord amb el que preveu la Llei de l'impost.

El que disposa aquesta lletra s'entén sens perjudici dels mínims de retenció que preveu l'article 80.2 d'aquest Reglament.

4. Els nous tipus de retenció s'han d'aplicar a partir de la data en què es produeixin les variacions a què

es refereixen els paràgrafs 1r, 2n, 3r i 4t de l'apartat 2 d'aquest article i a partir del moment en què el perceptor dels rendiments del treball comuniqui al pagador les variacions a què es refereixen els paràgrafs 5è, 6è, 7è i 8è de l'apartat esmentat, sempre que aquestes comunicacions es produeixin, com a mínim, cinc dies abans de la confecció de les nòmines corresponents, sens perjudici de les responsabilitats en què pugui incórrer el perceptor quan la falta de comunicació d'aquestes circumstàncies determini l'aplicació d'un tipus inferior al que correspongui, en els termes que preveu l'article 89 de la Llei de l'impost.

La regularització a què es refereix aquest article es pot dur a terme, a opció del pagador, a partir del dia 1 dels mesos d'abril, juliol i octubre, respecte de les variacions que s'hagin produït, respectivament, en els trimestres immediatament anteriors a aquestes dates.

5. En el cas de regularització per l'increment de les retribucions, l'increment de la quota de retenció resultant té com a límit l'increment de retribucions. Aquests increments s'han de calcular en relació amb la primera retribució i la quota de retenció previstes en l'exercici.

Article 82. *Comunicació de dades del perceptor de rendiments del treball al seu pagador.*

1. Els contribuents han de comunicar al pagador la situació personal i familiar que influeix en l'import exceptuat de retenir, en la determinació del tipus de retenció o en les regularitzacions d'aquest tipus, i el pagador també queda obligat a conservar la comunicació signada degudament.

El contingut de les comunicacions s'ha d'ajustar al model que s'aprovi per resolució del Departament de Gestió Tributària de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

2. La falta de comunicació al pagador d'aquestes circumstàncies personals i familiars o de la seva variació determina que el pagador apliqui el tipus de retenció corresponent sense tenir en compte les circumstàncies esmentades, sens perjudici de les responsabilitats en què el perceptor pugui incórrer quan la falta de comunicació d'aquestes circumstàncies determini l'aplicació d'un tipus inferior al que correspongui, en els termes que preveu l'article 89 de la Llei de l'impost.

3. La comunicació de dades a què es refereix l'apartat anterior s'ha d'efectuar abans del dia 1 de cada any natural o de l'inici de la relació, i s'ha de considerar la situació personal i familiar que hi hagi d'haver previsiblement en aquestes dues últimes dates, sens perjudici que, si no subsisteix aquella situació en les dates assenyalades, es procedeixi a comunicar-ne la variació al pagador.

No cal reiterar en cada exercici la comunicació de dades al pagador, mentre no variïn les circumstàncies personals i familiars del contribuent.

4. Les variacions en les circumstàncies personals i familiars que es produeixin durant l'any i que impliquin un tipus de retenció menor poden ser comunicades a efectes de la regularització que preveu l'article 81 d'aquest Reglament i tenen efectes a partir de la data de la comunicació, sempre que faltin, com a mínim, cinc dies per a la confecció de les nòmines corresponents.

Quan aquestes variacions impliquin un tipus de retenció més gran, han de ser comunicades en el termini de deu dies des que es produeixin i s'han de tenir en compte en la confecció de la primera nòmina posterior a aquesta comunicació, sempre que faltin, com a mínim, cinc dies per a la confecció de la nòmina.

5. Els contribuents poden sol·licitar en qualsevol moment dels seus pagadors corresponents l'aplicació de tipus de retenció superiors als que resultin del que

preveuen els articles anteriors, d'acord amb les normes següents:

a) La sol·licitud s'ha de fer per escrit davant els pagadors, que tenen l'obligació d'atendre les sol·licituds que se'ls formulin, com a mínim, amb cinc dies d'antelació a la confecció de les nòmines corresponents.

b) El nou tipus de retenció sol·licitat s'aplica, com a mínim, fins al final de l'any i, mentre no renunciï per escrit al percentatge esmentat o no sol·liciti un tipus de retenció superior, durant els exercicis successius, llevat que canviïn les circumstàncies que determinin un tipus superior.

6. El pagador ha de conservar, a disposició de l'Administració tributària, els documents aportats pel contribuent per justificar la situació personal i familiar.

SECCIÓ 2a RENDIMENTS DEL CAPITAL MOBILIARI

Article 83. *Import de les retencions sobre rendiments del capital mobiliari.*

1. La retenció que s'ha d'efectuar sobre els rendiments del capital mobiliari és el resultat d'aplicar a la base de retenció els percentatges següents:

1r Amb caràcter general, el 25 per 100.

2n En cas de rendiments obtinguts per la cessió a tercers de capitals propis als quals es refereix l'article 23.2 de la Llei de l'impost, el 18 per 100.

2. El tipus de retenció resultant dels anteriors s'ha de dividir per dos quan es tracti de rendiments a què sigui aplicable la deducció que preveu l'article 55.4 de la Llei de l'impost, procedents de societats que operin efectivament i materialment a Ceuta o Melilla i amb domicili i objecte social exclusiu en aquestes ciutats.

Article 84. *Concepte i classificació d'actius financers.*

1. Tenen la consideració d'actius financers els valors negociables representatius de la captació i la utilització de capitals aliens, amb independència de la forma en què es documentin.

2. Tenen la consideració d'actius financers amb rendiment implícit aquells en què el rendiment es generi mitjançant diferència entre l'import satisfet en l'emissió, la primera col·locació o l'endós i el compromès a reembossar al venciment de les operacions el rendiment de les quals es fixi, totalment o parcialment, de manera implícita, per mitjà de qualsevol valor mobiliari utilitzat per a la captació de recursos aliens.

S'hi inclouen com a rendiments implícits les primes d'emissió, amortització o reembossament.

S'exclouen del concepte de rendiment implícit les bonificacions o primes de col·locació, girades sobre el preu d'emissió, sempre que s'enquadren dins de les pràctiques de mercat i que constitueixin ingrés en la seva totalitat per al mitjancer, l'intermediari o el col·locador financer que actuï en l'emissió i la posada en circulació dels actius financers que regula aquesta norma.

Es considera actiu financer amb rendiment implícit qualsevol instrument de gir, fins i tot els originats en operacions comercials, a partir del moment en què s'endossa o transmet, llevat que l'endós o la cessió s'efectuï com a pagament d'un crèdit de proveïdors o subministradors.

3. Tenen la consideració d'actius financers amb rendiment explícit aquells que generen interessos i qualsevol altra forma de retribució pactada com a contraprestació a la cessió a tercers de capitals propis i que no estigui

compresa en el concepte de rendiments implícits en els termes que estableix l'apartat anterior.

4. Els actius financers amb rendiment mixt segueixen el règim dels actius financers amb rendiment explícit quan l'efectiu anual que produeixin d'aquesta naturalesa sigui igual o superior al tipus de referència vigent en el moment de l'emissió, encara que en les condicions d'emissió, amortització o reembossament s'hagi fixat, de manera implícita, un altre rendiment addicional. Aquest tipus de referència és, durant cada trimestre natural, el 80 per 100 del tipus efectiu corresponent al preu mitjà ponderat arrodonit que hagi resultat en l'última subhasta del trimestre precedent corresponent a bons de l'Estat a tres anys, si es tracta d'actius financers amb un termini igual o inferior a quatre anys; a bons de l'Estat a cinc anys, si es tracta d'actius financers amb un termini superior a quatre anys però igual o inferior a set, i a obligacions de l'Estat a deu, quinze o trenta anys, si es tracta d'actius amb un termini superior. En cas que no es pugui determinar el tipus de referència per a algun termini, és aplicable el del termini més pròxim al de l'emissió planejada.

A efectes del que disposa aquest apartat, respecte de les emissions d'actius financers amb rendiment variable o flotant s'ha de prendre com a interès efectiu de l'operació la seva taxa de rendiment intern, i només s'han de considerar els rendiments de naturalesa explícita i calculada, si s'escau, amb referència a la valoració inicial del paràmetre respecte del qual es fixi periòdicament l'import definitiu dels rendiments meritats.

Article 85. Requisits fiscals per a la transmissió, el reembossament i l'amortització d'actius financers.

1. Per procedir a l'alienació o l'obtenció del reembossament dels títols o els actius financers amb un rendiment implícit i dels actius financers amb un rendiment explícit que hagin de ser objecte de retenció en el moment de transmetre'ls, amortitzar-los o reembossar-los, s'ha d'acreditar que s'han adquirit prèviament amb la intervenció dels fedataris o les institucions financeres obligades a retenir, així com el preu al qual es va fer l'operació.

Quan un instrument de gir es converteixi en un actiu financer després de la seva posada en circulació, el primer endós o cessió s'ha de fer per mitjà d'un fedatari públic o una institució financera, llevat que el mateix endossatari o l'adquirent sigui una institució financera. El fedatari o la institució financera han de consignar en el document el seu caràcter d'actiu financer, i n'han d'identificar el primer adquirent o tenidor.

2. A efectes del que disposa l'apartat anterior, la persona o l'entitat emissora, la institució financera que actuï per compte d'aquesta, el fedatari públic o la institució financera que actuï o intervingui per compte de l'adquirent o el dipositant, segons sigui procedent, han d'estendre el certificat que acrediti els aspectes següents:

- a) Data de l'operació i identificació de l'actiu.
- b) Denominació de l'adquirent.
- c) Número d'identificació fiscal de l'adquirent o el dipositant.
- d) Preu d'adquisició.

Del certificat esmentat, que s'ha d'estendre per triplicat, se n'han de lliurar dos exemplars a l'adquirent, i un ha de quedar en poder de la persona o entitat que certifica.

3. Les institucions financeres o els fedataris públics s'han d'abstenir d'intervenir en la transmissió d'aquests actius quan el transmissor no justifiqui la seva adquisició d'acord amb el que disposa aquest article.

4. Les persones o les entitats emissores dels actius financers a què es refereix aquest article no poden reembossar-los quan el tenidor no acrediti la seva adquisició prèvia mitjançant el certificat oportú, que s'ha d'ajustar al que indica l'apartat 2 anterior.

L'emissor o les institucions financeres encarregades de l'operació que, d'acord amb el paràgraf anterior, no hagin d'efectuar el reembossament al tenidor del títol o l'actiu han de constituir per aquesta quantitat un dipòsit a disposició de l'autoritat judicial.

La recompra, el rescat, la cancel·lació o l'amortització anticipada exigeixen la intervenció o la mediació d'una institució financera o d'un fedatari públic, i l'entitat o la persona emissora de l'actiu queda com un mer adquirent en cas que torni a posar en circulació el títol.

5. El tenidor del títol, en cas de pèrdua d'un certificat que en justifiqui l'adquisició, pot sol·licitar l'emissió del duplicat corresponent a la persona o l'entitat que hagin emès el certificat.

Aquesta persona o entitat ha de fer constar el caràcter de duplicat i també la data d'expedició d'aquest document.

6. Als efectes que preveu aquest article, en els casos de transmissió lucrativa s'entén que l'adquirent subroga el valor d'adquisició del transmissor, mentre el cost estigui suficientment justificat.

Article 86. Base de retenció sobre els rendiments del capital mobiliari.

1. Amb caràcter general, la contraprestació íntegra exigible o satisfeta constitueix la base de retenció sobre els rendiments del capital mobiliari.

2. En cas d'amortització, reembossament o transmissió d'actius financers, la base de retenció és la diferència positiva entre el valor d'amortització, reembossament o transmissió i el valor d'adquisició o subscripció dels actius. Com a valor d'adquisició s'ha de prendre el que figuri en el certificat acreditatiu de l'adquisició. A aquests efectes, les despeses accessòries a l'operació no s'han de minorar.

Sens perjudici de la retenció que sigui procedent per al transmissor, en cas que l'entitat emissora adquireixi un actiu financer emès per aquesta, s'ha de fer la retenció i l'ingrés sobre el rendiment que obtingui en qualsevol forma de transmissió ulterior del títol, exclosa l'amortització.

3. Quan l'obligació de retenir té l'origen en el que preveu l'últim paràgraf de l'article 70.3.f) d'aquest Reglament, constitueix la base de retenció la part del preu que equivalgui al cupó corregut del valor transmès.

4. Si als rendiments anteriors els són aplicables les reduccions a què es refereix l'article 24.2 de la Llei de l'impost, la base de retenció es calcula aplicant sobre la quantitat íntegra d'aquests rendiments les reduccions que siguin aplicables.

5. En les percepcions derivades de contractes d'assegurança i en les rendes vitalícies i altres de temporals que tinguin com a causa la imposició de capitals, la base de retenció és la quantitat que s'ha d'integrar a la base imposable calculada d'acord amb la Llei de l'impost.

Article 87. Naixement de l'obligació de retenir i d'ingressar a compte sobre els rendiments del capital mobiliari.

1. Amb caràcter general, les obligacions de retenir i d'ingressar a compte neixen en el moment de l'exigibilitat dels rendiments del capital mobiliari, dineraris o en espècie, subjectes a retenció o ingrés a compte, respectivament, o en el del seu pagament o lliurament si és anterior.

En particular, s'entenen exigibles els interessos en les dates de venciment assenyalades en l'escriptura o el contracte per a la seva liquidació o cobrament, o quan d'altra manera es reconeixin en compte, encara que el receptor no reclami el cobrament o els rendiments s'acumulin al principal de l'operació, i els dividendes en la data establerta en l'acord de distribució o a partir de l'endemà de la seva adopció a falta de la determinació d'aquesta data.

2. En cas de rendiments del capital mobiliari derivats de la transmissió, l'amortització o el reembossament d'actius financers, l'obligació de retenir neix en el moment de la transmissió, l'amortització o el reembossament.

La retenció s'ha de fer en la data en què es formalitzi la transmissió, siguin quines siguin les condicions de cobrament pactades.

SECCIÓ 3a RENDIMENTS D'ACTIVITATS ECONÒMIQUES

Article 88. *Import de les retencions sobre rendiments d'activitats econòmiques.*

1. Quan els rendiments siguin contraprestació d'una activitat professional, s'aplica el tipus de retenció del 20 per 100 sobre els ingressos íntegres satisfets.

No obstant això, el tipus de retenció és del 10 per 100 en el cas de rendiments satisfets a:

Representants garantits de «Tabacalera, Sociedad Anónima».

Recaptadors municipals.

Agents d'assegurances i corredors d'assegurances que utilitzin els serveis de subagents o col·laboradors mercantils.

Delegats territorials procedents de l'extingit Patronato de Apuestas Mutuas Deportivo Benéficas integrat a l'Organisme Nacional de Loteries i Apostes de l'Estat pel Reial decret 904/1985, d'11 de juny.

Aquests percentatges s'han de dividir per dos quan els rendiments tinguin dret a la deducció en la quota que preveu l'article 55.4 de la Llei de l'impost.

2. A efectes del que disposa l'apartat anterior, es consideren inclosos entre els rendiments d'activitats professionals:

a) En general, els derivats de l'exercici de les activitats incloses en les seccions 2a i 3a de les tarifes de l'impost sobre activitats econòmiques, aprovades pel Reial decret legislatiu 1175/1990, de 28 de setembre.

b) En particular, tenen la consideració de rendiments professionals els obtinguts per:

1r Els autors o els traductors d'obres, provinents de la propietat intel·lectual o industrial. Quan els autors o els traductors editin directament les seves obres, els seus rendiments es comprenen entre els corresponents a les activitats empresarials.

2n Els comissionistes. S'entén que són comissionistes els que es limiten a apropar o aproximar les parts interessades per a la formalització d'un contracte.

Al contrari, s'entén que no es limiten a dur a terme operacions pròpies de comissionistes quan, a més de la funció descrita en el paràgraf anterior, assumeixin el risc d'aquestes operacions mercantils, cas en què el rendiment s'ha d'incloure entre els corresponents a les activitats empresarials.

3r Els professors, sigui quina sigui la naturalesa dels ensenyaments, que exerceixen l'activitat, bé en el seu domicili, en cases particulars o en una acadèmia o un establiment obert. L'ensenyament en acadèmies o establiments propis es considera activitat empresarial.

3. No es consideren rendiments d'activitats professionals les quantitats que perceben les persones que, a sou d'una empresa, per les funcions que hi exerceixen tenen l'obligació d'inscriure's en els seus respectius col·legis professionals ni, en general, les derivades d'una relació de caràcter laboral o dependent. Aquestes quantitats s'han de comprendre entre els rendiments del treball.

4. Quan els rendiments siguin contraprestació d'una activitat agrícola o ramadera, s'apliquen els percentatges de retenció següents:

1r Activitats ramaderes d'engreixament de porcí i avicultura: 1 per 100.

2n Altres casos: 2 per 100.

Aquests percentatges s'apliquen sobre els ingressos íntegres satisfets, llevat de les subvencions corrents i de capital i de les indemnitzacions.

A aquests efectes, s'entenen com a activitats agrícoles o ramaderes aquelles mitjançant les quals s'obtenen directament de les explotacions productes naturals, vegetals o animals i no se sotmeten a processos de transformació, elaboració o manufactura.

Es considera procés de transformació, elaboració o manufactura qualsevol activitat per a l'exercici de la qual sigui preceptiva l'alta en un epígraf corresponent a activitats industrials en les tarifes de l'impost sobre activitats econòmiques.

S'entenen incloses entre les activitats agrícoles i ramaderes:

a) La ramaderia independent.

b) La prestació, per agricultors o ramaders, de tasques o serveis accessoris de naturalesa agrícola o ramadera, amb els mitjans que ordinàriament són utilitzats en les seves explotacions.

c) Els serveis de cria, guarda i engreixament de bestiar.

SECCIÓ 4a GUANYES PATRIMONIALS

Article 89. *Import de les retencions sobre guanys patrimonials derivats de les transmissions o els reembossaments d'accions i participacions d'institucions d'inversió col·lectiva.*

La retenció que s'ha d'efectuar sobre els guanys patrimonials derivats de les transmissions o els reembossaments d'accions i participacions d'institucions d'inversió col·lectiva és el resultat d'aplicar a la base de retenció el percentatge del 20 per 100.

Article 90. *Base de retenció sobre els guanys patrimonials derivats de transmissions o reembossaments d'accions i participacions d'institucions d'inversió col·lectiva.*

La base de retenció sobre els guanys patrimonials derivats de transmissions o reembossaments d'accions o participacions d'institucions d'inversió col·lectiva és la quantitat que s'ha d'integrar a la base imposable calculada d'acord amb la normativa reguladora de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Article 91. *Naixement de l'obligació de retenir.*

L'obligació de retenir neix en el moment en què es formalitzi la transmissió o el reembossament de les accions o les participacions d'institucions d'inversió col·lectiva, siguin quines siguin les condicions de cobrament pactades.

Article 92. Import de les retencions sobre premis.

La retenció que s'ha d'efectuar sobre els premis en metàl·lic és del 20 per 100 del seu import.

SECCIÓ 5a ALTRES RENDES

Article 93. Import de les retencions sobre arrendaments i subarrendaments d'immobles.

La retenció que s'ha d'efectuar sobre els rendiments procedents de l'arrendament o el subarrendament d'immobles urbans, sigui quina sigui la seva qualificació, és el resultat d'aplicar el percentatge del 18 per 100 sobre tots els conceptes que se satisfacin a l'arrendador, exclòs l'impost sobre el valor afegit.

Aquest percentatge s'ha de dividir per dos quan l'immoble urbà estigui situat a Ceuta o Melilla, en els termes que preveu l'article 55.4 de la Llei de l'impost.

Article 94. Import de les retencions sobre drets d'imatge i altres rendes.

La retenció que s'ha d'efectuar sobre els rendiments procedents dels conceptes que preveu l'article 70.2.b) d'aquest Reglament, tinguin la qualificació que tinguin, és el resultat d'aplicar el tipus de retenció del 20 per 100 sobre els ingressos íntegres satisfets.

CAPÍTOL III

Ingressos a compte**Article 95. Ingressos a compte sobre retribucions en espècie del treball.**

1. La quantitat de l'ingrés a compte que correspongui fer per les retribucions satisfetes en espècie es calcula aplicant al seu valor, determinat d'acord amb les regles de l'article 44.1 de la Llei de l'impost, i mitjançant l'aplicació, si s'escau, del procediment que preveu la disposició addicional segona d'aquest Reglament, el tipus que correspongui dels que preveu l'article 75 del Reglament.

2. No hi ha l'obligació d'efectuar ingressos a compte respecte a les contribucions satisfetes pels promotors de plans de pensions i de mutualitats de previsió social que redueixin la base imposable.

Article 96. Ingressos a compte sobre retribucions en espècie del capital mobiliari.

La quantitat de l'ingrés a compte que correspongui fer per les retribucions satisfetes en espècie es calcula aplicant el percentatge que preveu la secció 2a del capítol II anterior al resultat d'incrementar en un 20 per 100 el valor d'adquisició o de cost per al pagador.

Article 97. Ingressos a compte sobre retribucions en espècie d'activitats econòmiques.

La quantitat de l'ingrés a compte que correspongui fer per les retribucions satisfetes en espècie es calcula aplicant al seu valor de mercat el percentatge que resulti del que disposa la secció 3a del capítol II anterior.

Article 98. Ingressos a compte sobre premis.

La quantitat de l'ingrés a compte que correspongui fer pels premis satisfets en espècie, que constitueixin guanys patrimonials, es calcula aplicant el percentatge

que preveu l'article 92 d'aquest Reglament al resultat d'incrementar en un 20 per 100 el valor d'adquisició o de cost per al pagador.

Article 99. Ingressos a compte sobre altres rendes.

La quantitat de l'ingrés a compte sobre les rendes en espècie a què es refereixen els articles 93 i 94 d'aquest Reglament es calcula aplicant al seu valor de mercat el percentatge que preveuen.

Article 100. Ingressos a compte sobre drets d'imatge.

El percentatge per calcular l'ingrés a compte que s'ha d'efectuar en el supòsit que preveu el número 9 de l'article 76 de la Llei de l'impost és del 15 per 100.

CAPÍTOL IV

Obligacions del retenidor i de l'obligat a ingressar a compte**Article 101. Obligacions formals del retenidor i de l'obligat a ingressar a compte.**

1. El subjecte obligat a retenir i efectuar ingressos a compte ha de presentar en els primers vint dies naturals dels mesos d'abril, juliol, octubre i gener la declaració de les quantitats retingudes i dels ingressos a compte que corresponguin pel trimestre natural immediatament anterior i ingressar-ne l'import al Tresor públic.

No obstant això, la declaració i l'ingrés a què es refereix el paràgraf anterior s'ha d'efectuar durant els vint primers dies naturals de cada mes, en relació amb les quantitats retingudes i els ingressos a compte que corresponguin per l'immediatament anterior, quan es tracti de retenidors o obligats en els quals concorrin les circumstàncies a què es refereix l'apartat 3.1r de l'article 71 del Reglament de l'impost sobre el valor afegit, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre. Com a excepció, la declaració i l'ingrés corresponents al mes de juliol s'ha d'efectuar durant el mes d'agost i els vint primers dies naturals del mes de setembre immediatament posterior.

El retenidor o obligat a ingressar a compte ha de presentar una declaració negativa quan, malgrat haver satisfet rendes sotmeses a retenció o ingrés a compte, no hagi estat procedent, per raó de la seva quantitat, efectuar cap retenció o ingrés a compte. No és procedent presentar la declaració negativa si no s'han satisfet, durant el període de declaració, rendes sotmeses a retenció i ingrés a compte.

La retenció i l'ingrés corresponent, quan l'entitat pagadora del rendiment sigui l'Administració de l'Estat, s'ha d'efectuar de manera directa.

2. El retenidor o obligat a ingressar a compte ha de presentar, en el mateix termini de l'última declaració de cada any, un resum anual de les retencions i els ingressos a compte efectuats. En aquest resum, a més de les seves dades d'identificació, es pot exigir que consti una relació nominativa dels perceptors amb les dades següents:

- a) Nom i cognoms.
- b) Número d'identificació fiscal.
- c) Renda obtinguda, amb indicació de la identificació, la descripció i la naturalesa dels conceptes, així com de l'exercici en què aquesta renda s'hagi meritat, incloent-hi les rendes no sotmeses a retenció o ingrés a compte per raó de la seva quantitat, i també les dietes exceptuades de gravamen i les rendes exemptes.

d) Reduccions aplicades d'acord amb el que preveuen els articles 17.2 i 24.2 de la Llei de l'impost.

e) Despeses deduïbles a què es refereixen els articles 17.3 i 24.1.a) de la Llei de l'impost, llevat de les quotes satisfetes a sindicats i col·legis professionals i els de defensa jurídica, sempre que hagin estat deduïdes pel pagador dels rendiments satisfets.

f) Circumstàncies personals i familiars que hagi tingut en compte el pagador per a l'aplicació del percentatge de retenció corresponent.

g) Import de les pensions compensatòries entre cònjuges i anualitats per aliments que s'hagin tingut en compte en fer les retencions.

h) Retenció o ingrés a compte efectuats.

i) Quantitats reintegrades al pagador procedents de rendes meritades en exercicis anteriors.

En el cas que la relació es presenti en suport directament llegible per ordinador, el termini de presentació és el comprès entre l'1 de gener i el 20 de febrer de l'any següent.

Estan subjectes a les mateixes obligacions establertes en els paràgrafs anteriors les entitats domiciliades residents o representants a Espanya, que paguin per compte d'altri rendes subjectes a retenció o que siguin dipositàries del cobrament de les rendes de valors o que el gestionin.

3. El retenidor o obligat a ingressar a compte ha d'expedir en favor del contribuïent un certificat que acrediti les retencions o els ingressos a compte efectuats, així com de les altres dades referents al contribuïent que s'han d'incloure en el resum anual a què es refereix l'apartat anterior.

Aquest certificat s'ha de posar a disposició del contribuïent abans de l'obertura del termini de comunicació o de declaració per aquest impost.

Estan sotmesos a les mateixes obligacions que estableixen els paràgrafs anteriors les entitats domiciliades, residents o representades a Espanya, que paguin per compte d'altri rendes subjectes a retenció o que siguin dipositàries del cobrament de rendes de valors o que el gestionin.

4. Els pagadors han de comunicar als contribuïents la retenció o l'ingrés a compte efectuat en el moment que satisfacin les rendes, i han d'indicar el percentatge aplicat, excepte en rendiments d'activitats econòmiques.

5. Les declaracions a què es refereix aquest article s'han de fer en els models que estableixi el ministre d'Economia i Hisenda per a cada classe de rendes, el qual també pot determinar les dades que s'han d'incloure en les declaracions, de les previstes en l'apartat 2 anterior; el retenidor o obligat a ingressar a compte té l'obligació d'aportar totes les dades així determinades i les contingudes en les declaracions que l'afectin.

La declaració i l'ingrés s'han de fer en la forma i el lloc que determini el ministre d'Economia i Hisenda.

6. La declaració i l'ingrés del pagament a compte a què es refereix l'apartat 4t de l'article 71.2.d) d'aquest Reglament s'han de fer en la forma, el lloc i el termini que determini el ministre d'Economia i Hisenda.

CAPÍTOL V

Pagaments fraccionats

Article 102. *Obligats al pagament fraccionat.*

1. Els contribuïents que duguin a terme activitats econòmiques estan obligats a autoliquidar i ingressar al Tresor, en concepte de pagament a compte de l'impost sobre la renda de les persones físiques, la quantitat que resulti del que estableixen els articles següents.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, els contribuïents que exerceixin activitats agrícoles o ramaderes no estan obligats a fer el pagament fraccionat en relació amb aquestes activitats si, l'any natural anterior, com a mínim el 70 per 100 dels ingressos procedents de l'explotació, llevat de les subvencions corrents o de capital i les indemnitzacions, han estat objecte de retenció o ingrés a compte.

3. Sens perjudici del que estableix l'apartat 1 anterior, els contribuïents que exerceixin activitats professionals no estan obligats a fer el pagament fraccionat en relació amb aquestes activitats si, l'any natural anterior, com a mínim el 70 per 100 dels ingressos de l'activitat han estat objecte de retenció o ingrés a compte.

4. A efectes del que disposen els apartats 2 i 3 anteriors, en cas d'inici de l'activitat s'ha de tenir en compte el percentatge d'ingressos que hagin estat objecte de retenció o ingrés a compte durant el període a què es refereix el pagament fraccionat.

Article 103. *Import del fraccionament.*

1. Els contribuïents a què es refereix l'article anterior han d'ingressar, en cada termini, les quantitats següents:

a) Per les activitats que estiguin en règim d'estimació directa, en qualsevol de les seves modalitats, el 20 per 100 del rendiment net corresponent al període de temps transcorregut des del primer dia de l'any fins a l'últim dia del trimestre a què es refereix el pagament fraccionat.

De la quantitat resultant per l'aplicació del que disposa aquesta lletra s'han de deduir els pagaments fraccionats ingressats pels trimestres anteriors del mateix any.

b) Per les activitats que estiguin en règim d'estimació objectiva, el 4 per 100 dels rendiments nets resultants de l'aplicació d'aquest règim en funció de les dades base del primer dia de l'any a què es refereix el pagament fraccionat o, en cas d'inici d'activitats, del dia en què aquestes hagin començat.

No obstant això, en cas d'activitats que només tinguin una persona assalariada, el percentatge anterior és el 3 per 100, i en cas que no disposin de personal assalariat, aquest percentatge és el 2 per 100.

Quan alguna de les dades base no es pugui determinar el primer dia de l'any, a efectes del pagament fraccionat s'ha de prendre la corresponent a l'any immediatament anterior. En el cas que no es pugui determinar cap dada base, el pagament fraccionat consisteix en el 2 per 100 del volum de vendes o ingressos del trimestre.

c) Si es tracta d'activitats agrícoles, ramaderes, forestals o pesqueres, sigui quin sigui el règim de determinació del rendiment net, el 2 per 100 del volum d'ingressos del trimestre, excloses les subvencions de capital i les indemnitzacions.

2. Els percentatges que assenyalen l'apartat anterior s'han de dividir per dos per a les activitats econòmiques que tinguin dret a la deducció en la quota que preveu l'article 55.4 de la Llei de l'impost.

3. De la quantitat resultant per l'aplicació del que disposen els apartats anteriors, se n'han de deduir, si s'escau:

a) Les retencions i els ingressos a compte efectuats corresponents al període de temps transcorregut des del primer dia de l'any fins a l'últim dia del trimestre a què es refereix el pagament fraccionat, quan es tracti de:

1r Activitats professionals que determinin el seu rendiment net pel règim d'estimació directa, en qualsevol de les seves modalitats.

2n Arrendament d'immobles urbans que constitueixi una activitat econòmica.

3r Cessió del dret a l'explotació de la imatge o del consentiment o autorització per a la seva utilització que constitueixi activitat econòmica, i altres rendes previstes en l'article 70.2.b) d'aquest Reglament.

b) Les retencions i els ingressos a compte efectuats d'acord amb el que disposen els articles 88 i 97 d'aquest Reglament corresponents al trimestre, quan es tracti de:

1r Activitats professionals que determinin el seu rendiment net pel règim d'estimació objectiva.

2n Activitats agrícoles o ramaderes.

4. Els contribuents poden aplicar en cadascun dels pagaments fraccionats percentatges superiors als indicats.

Article 104. *Declaració i ingrés.*

1. Els empresaris i els professionals estan obligats a declarar i ingressar trimestralment al Tresor públic les quantitats determinades d'acord amb el que disposa l'article anterior en els terminis següents:

a) Els tres primers trimestres, entre el dia 1 i el 20 dels mesos d'abril, juliol i octubre.

b) El quart trimestre, entre el dia 1 i el 30 del mes de gener.

Quan de l'aplicació del que disposa l'article anterior no resultin quantitats a ingressar, els contribuents han de presentar una declaració negativa.

2. El ministre d'Economia i Hisenda pot prorrogar els terminis a què fa referència aquest article i establir supòsits d'ingrés semestral amb les adaptacions que escaiguin dels percentatges que determina l'article anterior.

3. Els contribuents han de presentar les declaracions davant l'òrgan competent de l'Administració tributària i ingressar-ne l'import al Tresor públic.

La declaració s'ha d'ajustar a les condicions i els requisits i l'ingrés s'ha de fer en la forma i el lloc que determini el ministre d'Economia i Hisenda.

Article 105. *Entitats en règim d'atribució de rendes.*

El pagament fraccionat corresponent als rendiments d'activitats econòmiques obtinguts per entitats en règim d'atribució de rendes l'ha de fer cadascun dels socis, comuns o parcípiis, proporcionalment a la seva participació en el benefici de l'entitat.

Disposició addicional primera. *Referències que fa el Reglament a imports monetaris expressats en pessetes.*

Les referències que conté aquest Reglament a imports monetaris expressats en pessetes també s'entenen fetes a l'import monetari corresponent expressat en euros que s'obtingui d'acord amb el tipus de conversió i, si s'escau, arrodonit d'acord amb el que disposa l'article 11 de la Llei 46/1998, de 17 de desembre, sobre introducció de l'euro; totes dues tenen la mateixa validesa i eficàcia.

Disposició addicional segona. *Acords previs de valoració de les retribucions en espècie del treball personal a efectes de la determinació del corresponent ingrés a compte de l'impost sobre la renda de les persones físiques.*

1. Les persones o les entitats obligades a efectuar ingressos a compte com a conseqüència dels rendiments del treball en espècie que satisfacen, poden sol·licitar a

l'Administració tributària la valoració de les rendes esmentades, d'acord amb les regles de l'impost, als únics efectes de determinar l'ingrés a compte corresponent.

2. La sol·licitud s'ha de presentar per escrit abans de fer el lliurament de béns o la prestació de serveis a què es refereix i s'hi ha d'adjuntar una proposta de valoració formulada pel sol·licitant.

Aquest escrit ha de contenir, com a mínim, el següent:

a) Identificació de la persona o l'entitat sol·licitant.

b) Identificació i descripció dels lliuraments de béns i les prestacions de serveis respecte dels quals se sol·licita la valoració.

c) Valoració proposada, amb referència a la regla de valoració aplicada i a les circumstàncies econòmiques que hagin estat preses en consideració.

3. L'Administració tributària ha d'examinar la documentació esmentada en el punt anterior i pot requerir als sol·licitants totes les dades, els informes, els antecedents i els justificants que tinguin relació amb la proposta.

Així mateix, en qualsevol moment del procediment anterior al tràmit d'audiència, els sol·licitants poden presentar les alegacions i aportar els documents i els justificants que considerin oportuns.

Els sol·licitants poden proposar la pràctica de les proves que entenguin pertinents per qualsevol dels mitjans admesos en dret. Així mateix, l'Administració tributària pot fer les proves que consideri necessàries.

Tant l'Administració tributària com els sol·licitants poden sol·licitar l'emissió d'informes pericials sobre el contingut de la proposta de valoració.

Una vegada instruit el procediment i abans de redactar la proposta de resolució, l'Administració tributària l'ha de posar de manifest als sol·licitants, juntament amb el contingut i les conclusions de les proves efectuades i els informes sol·licitats, els quals poden formular les alegacions i presentar els documents i els justificants que considerin pertinents en el termini de quinze dies.

El procediment ha de finalitzar en el termini màxim de sis mesos, a comptar de la data en què la sol·licitud hagi tingut entrada en qualsevol dels registres de l'òrgan administratiu competent o des de la data de l'esmena d'aquesta a requeriment de l'Administració tributària. La falta de resolució de l'Administració tributària en el termini indicat implica l'acceptació dels valors proposats pel sol·licitant.

4. La resolució que posi fi al procediment pot:

a) Aprovar la proposta formulada inicialment pels sol·licitants.

b) Aprovar una altra proposta alternativa formulada pels sol·licitants en el curs del procediment.

c) Desestimar la proposta formulada pels sol·licitants.

La resolució ha de ser motivada i en cas que s'aprovi ha de contenir com a mínim les especificacions següents:

a) Lloc i data de formalització.

b) Identificació dels sol·licitants.

c) Descripció de les operacions.

d) Descripció del mètode de valoració, amb indicació dels elements essencials i del valor o els valors que en deriven, com també les circumstàncies econòmiques que s'hagin d'entendre bàsiques per a la seva aplicació, destacant les hipòtesis fonamentals.

e) Període a què es refereix la proposta. El termini màxim de vigència és de tres anys.

f) Raons o motius pels quals l'Administració tributària aprova la proposta.

g) Indicació del caràcter vinculant de la valoració.

5. La resolució que es dicti no es pot recórrer, sens perjudici dels recursos i les reclamacions que es puguin interposar contra els actes de liquidació que s'efectuïn com a conseqüència de l'aplicació dels valors establerts en la resolució.

6. L'Administració tributària i els sol·licitants han d'aplicar la valoració de les rendes en espècie del treball aprovades en la resolució durant el termini de vigència, sempre que no es modifiqui la legislació o variïn significativament les circumstàncies econòmiques que hagin fonamentat la valoració.

7. L'òrgan competent per informar, instruir i resoldre el procediment és el Departament d'Inspecció Financera i Tributària de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

Disposició transitòria primera. Vigència de les normes de presentació de declaracions i comunicacions i de les que estableixen obligacions formals regulades en aquest Reglament.

Les normes relatives a la presentació de declaracions i comunicacions i les que es refereixen a les obligacions formals que conté aquest Reglament són aplicables als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 1999, llevat de la presentació telemàtica de declaracions per l'impost i les normes relatives a la col·laboració externa en la presentació i la gestió de declaracions i comunicacions, que són aplicables a l'exercici 1998.

Disposició transitòria segona. Comptes habitatge constituïts abans de l'1 de gener de 1999.

El termini màxim per destinar les quantitats ingressades en el compte habitatge a la seva adquisició o rehabilitació és de cinc anys per als que hagin obert el compte habitatge abans de l'1 de gener de 1999.

Disposició transitòria tercera. Transmissions d'elements patrimonials afectes fetes abans de l'1 de gener de 1998.

1. Per a l'aplicació del que disposa l'article 21.3 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, en la transmissió, feta abans de l'1 de gener de 1998, d'elements patrimonials afectes a l'exercici d'activitats econòmiques exercides per contribuents que hagin determinat el seu rendiment net mitjançant el règim d'estimació objectiva, s'ha de prendre com a període d'amortització el període màxim d'amortització segons les taules aprovades oficialment vigents en el moment de la reinversió.

2. El termini de permanència dels elements patrimonials afectes a activitats econòmiques exercides per contribuents que determinin el seu rendiment net mitjançant el règim d'estimació objectiva, a què es refereix l'article 21.4 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, és, quan la reinversió s'hagi efectuat abans de l'1 de gener de 1998, de set anys, llevat que la seva vida útil, calculada segons el període màxim d'amortització segons les taules aprovades oficialment en el moment de la reinversió, sigui inferior.

3. Els contribuents que determinin el seu rendiment net pel règim d'estimació objectiva que s'hagin acollit a l'exempció per reinversió que preveu l'article 127 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, han de mantenir afectes a l'exercici de la seva

activitat econòmica els elements patrimonials objecte de la reinversió d'acord amb les regles següents:

1a Quan la transmissió i la reinversió hagin tingut lloc abans de l'1 de gener de 1998, el termini de permanència de l'element patrimonial s'ha de determinar segons el període màxim d'amortització d'acord amb les taules aprovades oficialment vigents en el moment de la reinversió. També s'entén acomplert el requisit de permanència quan l'element patrimonial s'hagi mantingut durant els set anys següents al tancament del període impositiu en què hagi vençut el termini dels tres anys posteriors a la data de lliurament o la posada a disposició de l'element patrimonial la transmissió del qual hagi originat la renda exempta.

2a Quan la reinversió hagi tingut lloc després de l'1 de gener de 1998, el període màxim d'amortització a què es refereix la regla anterior s'ha de determinar d'acord amb la taula d'amortització que preveu l'article 35.2 d'aquest Reglament.

Disposició transitòria quarta. Definició d'elements patrimonials no afectes a activitats econòmiques per a l'aplicació de la disposició transitòria novena de la Llei de l'impost.

A efectes de l'aplicació del règim que preveu la disposició transitòria novena de la Llei de l'impost per a determinats guanys patrimonials, es consideren elements patrimonials no afectes a activitats econòmiques aquells en què la desafectació d'aquestes activitats s'hagi produït amb més de tres anys d'antelació a la data de transmissió.

Disposició transitòria cinquena. Determinació de les retencions per circumstàncies personals i familiars comunicades en l'exercici anterior.

1. Els pagadors de rendes del treball poden determinar les retencions aplicables tenint en compte exclusivament les circumstàncies personals i familiars que els perceptors els hagin comunicat en l'exercici anterior, fins a la confecció de la nòmina corresponent al mes de febrer de 1999, amb caràcter general, o fins a la corresponent al mes de març de 1999, quan es tracti de les prestacions a què es refereix l'article 16.2.a) de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries.

Correspon una reducció de 100.000 per cada un dels dos primers, i 150.000 per cada un dels restants descendents comunicats a l'empresa a efectes de calcular les retencions per al 1998.

Quan, tal com s'ha establert anteriorment, s'hagi aplicat un tipus de retenció diferent al que correspongui, és procedent fer una regularització del tipus de retenció segons el que disposa l'apartat 3 de l'article 81 d'aquest Reglament.

2. En el supòsit anterior, el termini de presentació del model de comunicació de la situació personal i familiar del receptor de rendes de treball, o de la seva variació, davant el pagador, corresponent a l'any 1999, s'entén prorrogat fins al dia 1 de febrer de 1999.

Disposició transitòria sisena. Modificació de l'article 3 del Reial decret 660/1996, de 19 d'abril.

A partir de l'1 de gener de 1999, l'article 3 del Reial decret 660/1996, de 19 d'abril, pel qual es regulen els beneficis fiscals en l'impost sobre la renda de les

persones físiques a la transmissió de finques rústiques i explotacions agràries, queda redactat de la manera següent:

«Article 3. *Tributació en l'impost sobre la renda de les persones físiques.*

Quan es compleixin les condicions a què es refereixen els articles anteriors, la tributació dels guanys i les pèrdues patrimonials s'ha d'ajustar a les regles següents:

1a S'ha de determinar, de manera separada, per a cada element patrimonial transmès, el guany o la pèrdua patrimonial.

2a Els guanys i les pèrdues patrimonials han de seguir el règim general que preveu l'article 26.2 de la Llei de l'impost.

3a No obstant això, els guanys patrimonials es redueixen a raó d'un 7,14 per 100 per cada any de permanència dels elements patrimonials transmesos en el patrimoni del contribuent que excedeixi de dos.

La reducció a què es refereix el paràgraf anterior és del 100 per 100 si els elements patrimonials

transmesos han romàs en el patrimoni del contribuent més de quinze anys.

Es pren com a període de permanència en el patrimoni del contribuent el nombre d'anys que hi hagi entre les dates d'adquisició i transmissió, arrodonit per excés.»

Disposició transitòria setena. *Obligació de declarar per l'any 1999.*

Estan obligats a presentar declaració per l'any 1999, en els termes que preveuen els articles 59 i 60 d'aquest Reglament, els contribuents que tinguin dret a la deducció per inversió en habitatge habitual, per doble imposició internacional o que facin aportacions a plans de pensions o mutualitats de previsió social que redueixin la part general de la base imposable.

Disposició final única. *Autorització al ministre d'Economia i Hisenda.*

S'autoritza el ministre d'Economia i Hisenda per dictar les disposicions necessàries per a l'aplicació d'aquest Reglament.